

VERTROUWELIJK

Intern onderzoek politie Twente

Bureau Interne Zaken
Nummer BIZ 016-2003

Broerenstraat 39
6811 EB Arnhem
telefoon

- Gelderland Midden:
- Bureau Interne Zaken
- No: BIZ 016-2003

Bijlage	ONDERWERP	Pagina
	Deelonderzoek naar de gang van zaken met betrekking rond de inbeslagname van het 'rode sportbroekje' van de verdachte A. de V	
	Rapport	1 t/m 38
1	Passage uit de zogenaamde 'meibrief'	39
2	Proces-verbaal van de zitting bij het Gerechtshof d.d. 13 maart 2003	40 t/m 57
3	Afschrift uit het separate journaal	58
4	Aanvraagformulier voor het NFI d.d. 12 november 2000	59 t/m 61
5	Afschrift uit het journaal van de Technische Recherche	62
6	Proces-verbaal van bevindingen d.d. 23 januari 2001	63 t/m 65
7	Proces-verbaal van bevindingen d.d. 24 januari 2001	66 t/m 67
8	Proces-verbaal van bevindingen d.d. 1 oktober 2001	68 t/m 72
9	Proces-verbaal van verhoor van de getuige bij de Rechter Commissaris d.d. 29 oktober 2001	73 t/m 77
10	Proces-verbaal van verhoor van de getuige bij de Rechter Commissaris d.d. 29 oktober 2001	78 t/m 81
11	Proces-verbaal van verhoor van de getuige bij de Rechter Commissaris d.d. 29 oktober 2001	82 t/m 85
12	Proces-verbaal van verhoor van de getuige bij de Rechter Commissaris d.d. 29 oktober 2001	86 t/m 89
13	Proces-verbaal van bevindingen d.d. 24 maart 2003	90 t/m 95
14	Proces-verbaal van bevindingen d.d. 19 maart 2003	96 t/m 97
15	Proces-verbaal van bevindingen d.d. 21 maart 2003	98
16	Proces-verbaal van bevindingen d.d. 25 maart 2003	99 t/m 100
17	Proces-verbaal van bevindingen d.d. 18 maart 2003	101 t/m 102
18	Verhoor van de getuige	103 t/m 111
19	Verhoor van de getuige	112 t/m 117
20	Verhoor van de getuige	118 t/m 119
21	Verhoor van de getuige	120 t/m 132
22	Verhoor van de getuige	133 t/m 138
23	Verhoor van de getuige	139 t/m 143
24	Verhoor van de getuige	144 t/m 148
25	Verhoor van de getuige	149 t/m 154
26	Verhoor van de getuige	155 t/m 162
27	Verhoor van de getuige	163 t/m 171
28	Verhoor van de getuige	172 t/m 181
29	Verhoor van de getuige	182 t/m 187
30	Verhoor van de getuige	188 t/m 192
31	Verhoor van de getuige	193 t/m 199
32	Verhoor van de getuige	200 t/m 205
33	Verhoor van de getuige	206 t/m 212

34	Verhoor van de getuige	213 t/m 217
35	Verhoor van de getuige	218 t/m 228
36	Artikel uit de 'Tubantia' d.d. 28 maart 2003 en 29 maart 2003	229 t/m 231
37	Artikel uit de 'Tubantia' d.d. 31 maart 2003	232
38	Tijdslijn	233

- Gelderland Midden
- Bureau Interne Zaken
- Nr: BIZ 016-2003
- Kenmerk: 03/biz 0016

Betreft: Deelonderzoek naar de gang van zaken met betrekking rond de inbeslagname van het 'rode sportbroekje' van de verdachte **A. de V.**

RAPPORT

Hierbij verklaren wij, _____, _____ en _____, respectievelijk hoofd en projectleider van het Bureau Interne Zaken van de politie Gelderland Midden het volgende.

Inleiding

In de periode van 24 juni 2003 tot 18 november 2003 werkten wij, rapporteurs, op verzoek van de Korpsbeheerder van politie Twente **drs. J.H.H. Mans** aan een intern onderzoek naar het functioneren van het zogenaamde 'Tolteam'.

Op 17 november 2003 werden Korpsbeheerder **drs. J.H.H. Mans** en Korpschef **mr. P. Deelman** in het gemeentehuis te Enschede op de hoogte gebracht van de stand van zaken van het disciplinaire onderzoek dat werd verwoord in de 4^e periodieke rapportage, d.d. 16 november 2003. Deze rapportage werd door mij, rapporteur _____ ter plaatse overhandigd aan de opdrachtgever **drs. J.H.H. Mans**.

Op 28 november 2003 is het onderzoek op last van de opdrachtgever de Korpsbeheerder van politie Twente **drs. J.H.A. Mans**, stopgezet. Vanaf dat moment is geen nieuwe informatie gegenereerd. Op 18 december 2003 is al het feitelijke onderzoeksmateriaal door ons overgedragen aan de onderzoekers van de Rijksrecherche.

In de periodieke rapportage d.d. 16 november 2003 namen wij o.a. de volgende passage op:

Binnen dit deelonderzoek is reeds veel duidelijk geworden over de wijze waarop binnen het strafrechtelijke onderzoek met de rode sportbroek van de verdachte A.dV. werd omgegaan. Een en ander is al grotendeels in een deelrapportage verwoord. Er dienen nog getuigen te worden gehoord waaronder de rechercheurs

Deze deelrapportage bestond uit een 'ruwbouw' van eigen analyse en interpretatie van het onderzoeksmateriaal, dat wij tot op dat moment binnen het interne onderzoek hadden gegenereerd. De leden van het onderzoeksteam van de Rijksrecherche lieten ons weten dat zij niets van onze analyses noch onderzoekshypothese overnamen en alles opnieuw wilden onderzoeken. Het materiaal dat wij voor deze rapportage gebruikten is conform de afspraak overgedragen aan de onderzoekers van de Rijksrecherche. Zij beschikten over hetzelfde materiaal, hadden bovendien de mogelijkheid om nader onderzoek te doen wat in principe tot de zelfde uitkomst had kunnen leiden.

Na de overdracht van het onderzoeksmateriaal ontstonden er tussen ons, rapporteurs en enkele leden van het onderzoeksteam van de Rijksrecherche verschillen van inzicht aangaande de rol van de interne onderzoekers binnen hun onderzoek. Dit leidde tot spanningen wat voor ons aanleiding was om in hiervan verslag te doen in rapporten c.q. schriftelijke mededelingen d.d. 8, 23 en 28 januari en 22 februari 2004, aan de plaatsvervangend Korpschef van de Politie Gelderland Midden **Drs. J.M.J.M. van Deursen**.

Ongeveer een uur voor het uitgaan van het persbericht op 5 juli 2004 stelde de Landelijk Officier van Justitie **Mr. Van de Meijde** mij, rapporteur, , telefonisch globaal in kennis van de inhoud van het formele persbericht.

De inhoud van het persbericht over het Rijksrechercheonderzoek is voor ons op verschillende onderdelen onduidelijk en roept bij ons vragen op. Daar wij geen kennis kunnen nemen van de inhoud van de rapportage van de Rijksrecherche is het voor ons, rapporteurs, niet mogelijk om een waardeoordeel geven over de kwaliteit van het onderzoek en of de onderzoekshypothese die wij hadden opgesteld nog stond of werkelijk was weerlegd.

Uit de berichtgeving in de media over alle ontwikkelingen rond het Tolteam constateerden wij dat de waarheid over de omgang met de rode sportbroek steeds evidentier lijkt te worden. Naar onze mening werd in het persbericht van het Openbaar Ministerie alle aandacht gericht op het wel of niet aantrekken van de rode sportbroek en op de vraag waar het werkelijk om draaide: (is er professioneel omgegaan met de in beslaggenomen sportbroek?) werd niet in gegaan. Met deze uitkomst lopen de rechercheurs en i risico dat zij op dit punt worden vervolgd voor meined. Wij, rapporteurs, vinden dat wij met onze kennis verantwoordelijkheid dragen ten aanzien van de waarheidsvinding in deze kwestie, waarna wij hebben besloten om vorenstaande 'ruwbouw' alsnog verder uit te werken. Wij hebben hiervoor uitsluitend geput uit het materiaal dat tot ons ter beschikking stond en hebben uiteraard conform de afspraak geen verder onderzoek ingesteld. Het dossier is hierdoor dan ook niet compleet. Het geeft naar onze mening wel een beeld over de wijze waarop door medewerkers van het Tolteam met de rode sportbroek is omgegaan.

Wij, rapporteurs, stellen dit dossier ter beschikking aan de Korpsbeheerder van Politie Twente **drs. J.H.H. Mans** en aan de landelijk Officier **mr. Van der Meijde** ter completering van onze rapportages. Naar wij hebben vernomen uit de media heeft het Gerechtshof in Arnhem aan het Openbaar Ministerie gevraagd om zowel de rapportages van de Rijksrecherche als de rapportage van het Bureau Interne Zaken te overleggen. Wij, rapporteurs, verwachten van het Openbaar Ministerie dat zij in het kader van de waarheidsvinding zowel de rapportage van de Rijksrecherche als die van ons aan het Gerechtshof overleggen. Wij zouden ook graag zien dat het Openbaar Ministerie kiest voor openheid en zowel de BIZ als de Rijksrecherche rapportage openbaar maken zodat alle belanghebbenden daarvan kennis kunnen nemen.

Het deelonderzoek

In mei 2002 werd door de rechercheurs en ' een brief aan de Korpschef Mr. P. Deelman gestuurd met daarin hun opsommingen van kritiekpunten, verwijten – klachten en gepleegde strafbaren feiten aan /door de leiding van Tol-onderzoek en het Openbaar Ministerie. In deze 'bevindingen' van en over de gang van zaken met betrekking tot de inbeslagname en het vervolg rond het 'rode sportbroekje' van de verdachte **A.deV.** onder andere letterlijk zeiden:

Rode sportbroek ibg. Bij poging eigen auto A.deV. op 19 juni 2000, in november 2000, Overgenomen van AJZ Enschede. Broek zat in een plastic zak van C1000. ; trok hem aan, ging van hand tot hand, werd later veilig gesteld en vervolgens naar Amerika waar waarschijnlijk, gezien de sporen van een vijftal stoffen, vuurwerk in broekje zat, duizenden van millimeters. Wat heeft er in de plastic C 1000 zak gezeten. Volgens PV veilig gesteld en overgenomen?

Een afschrift van de betreffende pagina is als bijlage 1 bij het onderzoeksrapport gevoegd.

Tijdens de terechtzitting van het gerechtshof te Arnhem op 13 maart 2003 verklaarde rechercheur tijdens zijn getuigenverhoor o.a.

- In november 2000 zij met ongeveer vijf of zes collega's na de briefing in de koffiekamer zaten
- Het op de dag was dat zij een brainstormsessie hadden in Café Sprakel te Lonneker
- Getuige de namen van de collega's niet meer wist, maar was erbij aanwezig
- De overige aanwezigen ook lid van het Tolteam waren
- De heer , een collega, binnen kwam met een plastic zakje van de C1000
- Hij uit die plastic zak een rood sportbroekje haalde
- Er met dat rode sportbroekje gekheid was uitgehaald
- Getuige het niet precies meer wist, maar volgens hem had hij het broekje nog aangetrokken, voor zich gehouden of op zijn hoofd gezet
- Hij toen zei: "Jongens, kijk eens, de brandstichter van Enschede"
- Het rode sportbroekje ook van hand tot hand de tafel was rondgegaan
- Getuige het broekje ook in zijn handen had gehad
- Dit in ieder geval was voordat het broekje naar het NFI werd opgestuurd
- Getuige wist dat bij de rechter-commissaris had verklaard dat het incident met het rode sportbroekje absoluut niet was gebeurd
- en getuige het beiden zelf hadden gezien
- Zij het niet van anderen gehoord hadden
- Getuige zich ervan bewust was dat hij onder ede stond
- Dit broekje toen nog niet belangrijk was
- Pas na 19 januari 2001, nadat het NFI vuurwerksporen op het rode sportbroekje had aangetroffen, het broekje heel erg belangrijk was geworden
- Getuige niet wist waarom met dat broekje binnenkwam
- Getuige wist dat en erg gedreven waren A.deV. het onderzoek binnen te halen

Tijdens de terechtzitting van het gerechtshof te Arnhem op 13 maart 2003 verklaarde rechercheur o.a.

- Zij eind oktober of begin november met een man of vijf á zes in een werkkamer van het Tolteam zaten
- Er toen een collega, de heer binnenkwam die een plastic zak bij zich had
- Getuige zag dat hij uit die plastic zak een rood sportbroekje pakte en het voor zich hield
- Hij toen zei: "Dit is het broekje van de brandstichter van Enschede"
- Hij daarna het broekje op zijn hoofd zette of het aantrok
- Het broekje ook op tafel had gelegen, verschoven werd en verschillende leden van het Tolteam het in handen hadden gehad

Een afschrift van het betreffende proces-verbaal terechtzitting is als bijlage 2 bij het onderzoeksrapport gevoegd.

Naar aanleiding van bovenstaande deed het interne onderzoeksteam in de periode van medio juni 2003 tot 28 november 2003 onderzoek om helder te krijgen op welke wijze binnen het Tolteam met de in beslag genomen rode sportbroek was omgegaan. Wij hebben getracht alle ambtshandelingen met de sportbroek in beeld te brengen waarbij alle medewerkers die hierbij op enigerlei wijze bij betrokken waren, binnen het interne onderzoek als getuige zijn gehoord. Bij dit dossier is door een misdaadanalist een tijdslijn gemaakt, welke als bijlage 38 bij dit onderzoeksrapport is gevoegd.

Samenvatting onderzoek

Door geen der getuigen werd bevestigd dat rechercheur _____ de rode sportbroek op enig moment had aangetrokken of op zijn hoofd had gezet.

De verklaringen van de rechercheurs _____ en de _____ afgelegd bij het Gerechtshof in Arnhem op 13 maart 2003, liggen ten grondslag aan feit dat de rechercheur _____ pas op 24 maart 2003 verbaliseerde dat hij de sportbroek op meerdere momenten uit de verpakking had gehaald. Uit het onderzoek kan blijken dat in eerste instantie de kans van het vinden van waardevolle sporen op de sportbroek niet hoog werd in geschat. Er waren twee momenten waarop de rechercheur _____ de rode sportbroek toonde aan leden van het Tolteam. Het eerste moment was in de namiddag van dinsdag 31 oktober 2000 op de werkkamer c.q. koffiekamer van het Tolteam. Het tweede moment was tijdens de brainstormsessie in Lonneker. Beide keren was het toen het sportbroekje door rechercheur _____ uit de plastic verpakking gehaald en getoond aan de aldaar aanwezigen. Hij deed dat door de rode sportbroek op borsthoogte 'voor zich te houden'. De in beslaggenomen sportbroek is daarbij mogelijk ook door verschillende medewerkers van het Tolteam aangeraakt. Uit een proces-verbaal en uit een verklaring van de rechercheur _____ bleek dat de sportbroek mogelijk aanwezig geweest in de kofferbak van het dienstvoertuig van de rechercheurs _____ en _____. Hierdoor was toezicht niet gegarandeerd en kon aanraking met andere sporen of aanraking door derden niet uitgesloten worden. Bij zijn verhoor bij de Rechter Commissaris op 29 oktober 2001 had rechercheur _____ deze belangrijke feiten niet gemeld.

Op 19 januari 2001 kwam het NFI met de uitslag dat er vuurwerksporen op het rode sportbroekje waren aangetroffen. Het lijkt erop dat men op dit moment pas de ernst en waarde van het inbeslaggenomen rode sportbroekje ging inzien. Vanaf dat moment is men zich op papier gaan verantwoorden voor de inmiddels gelopen procesgang. De vraag is waarom de zaken toen in het kader van waarheidsvinding en een eerlijke procesgang niet op exacte wijze zijn beschreven. Er werd tegenstrijdig verklaard over de plaats waar de sportbroek werd bewaard, waardoor op een aantal momenten niet duidelijk was wat de exacte bewaarplaats was. Ook werd er tegenstrijdig verklaard over de wijze waarop de sportbroek was verpakt. Geen der betrokkenen verbaliseerde dat hij of zij zag dat er op de plastic- c.q. nylon zak met daarin de sportbroek etiketten of labels waren aangebracht waarop de naam van de verdachte **A.deV.** stond vermeld. Uit de stukken en de verhoren werd niet duidelijk welke kleding van de verdachte **A.deV.** op 19 juni 2000 veilig was gesteld, welke kleding daarvan werd bewaard en welke kleding door de rechercheur _____ op een later tijdstip aan de verdachte **A.deV.** terug werd gegeven. Hiermee rijst de vraag of de kleding welke naar het NFI werd gebracht wel de kleding van de verdachte **A.deV.** was. Verder kwamen nog een aantal nader te noemen feitelijkheden naar boven waaruit kan blijken dat er door medewerkers niet conform richtlijnen en op onzorgvuldige wijze met de inbeslaggenomen sportbroek is omgegaan. Een aantal essentiële handelingen met de

beslaggenomen sportbroek zijn door medewerkers van het Tolteam niet gemeld en niet opgenomen in een proces-verbaal, wat in strijd is met de regels van het Wetboek van Strafvordering. Een aantal processen-verbaal en verklaringen welke de rechercheurs en aflegden bij de Rechter Commissaris zijn strijdig met elkaar en mogelijk op meerdere punten strijdig met de waarheid hetgeen een verdenking van meened oplevert.

Naar aanleiding van het feit dat er tijdens de behandeling in hoger beroep bij het gerechtshof te Arnhem in de strafzaak tegen de verdachte **A.deV.** door de getuigenverklaringen van de rechercheurs en vragen waren gerezen over de behandeling van de in beslag genomen sportbroek, werd op verzoek van de advocaat generaal **mr. A.C.M. Welschen** door de teamleiding aan alle medewerkers van het tactische team gevraagd hierover een proces-verbaal van bevindingen op te maken. Van de 29 medewerkers die een proces-verbaal van bevindingen opmaakten waren er 21 medewerkers welke niet aanwezig waren dan wel zich niets konden herinneren dan wel niets konden zeggen over de wijze waarop de sportbroek was getoond. Er waren 8 medewerkers die zich dit wel konden herinneren waarvan er 6 aangaven dat het broekje in doorzichtig plastic was verpakt en 2 medewerkers die aangaven dat het broekje niet was verpakt. Dit betekent dat 75% van de medewerkers die het zich konden herinneren zeggen dat het broekje verpakt was en 25% van de medewerkers zegt dat het niet verpakt was. Rechercheur had inmiddels op 24 maart 2003 een proces-verbaal van bevindingen opgemaakt waarin hij aangaf dat het broekje niet verpakt was toen hij het aan zijn collega's toonde. Dit betekent dat de 6 genoemde medewerkers het niet juist gezien of onjuist in hun proces-verbaal vermeld hadden. Opvallend is dat een groot aantal medewerkers, voor het grootste deel ervaren rechercheurs, geen duidelijk antwoord wisten te geven op de gestelde vragen. Van deze vraagstelling werd door dagelijks leider en proces-verbaal coördinator een proces-verbaal van bevindingen opgemaakt d.d. 25 maart 2003. In dit proces-verbaal werd gesteld dat uit de ingeleverde processen-verbaal was gebleken dat de sportbroek niet door collega of iemand anders, op het hoofd was gezet of was aangetrokken. Tevens bleek uit de ingeleverde processen-verbaal dat er die ochtend eerst geen briefing op het bureau in Enschede was geweest. De verbalisanten en beperkten zich in hun proces-verbaal van bevindingen tot de vermeende handelingen van het aantrekken of op het hoofd zetten van de sportbroek en gingen niet in op de kennelijke strekking van de kritiek van de rechercheurs en die aandacht vroegen voor het feit dat er in hun perceptie binnen het Tolteam niet op een professionele wijze met het in beslag genomen sportbroekje was omgegaan. De processen verbaal van met name de rechercheurs en hadden aanleiding moeten zijn hier nader onderzoek naar in te stellen. Dit had op dat moment duidelijk aan de advocaat generaal **Mr. A.C.M. Welschen** dienen te worden gemeld. Door geen nader onderzoek in te stellen en de uitkomsten van deze processen-verbaal op deze wijze in een ambtsedig proces-verbaal interpreteren kan duiden op vooringenomenheid en niet integer handelen. Door advocaat generaal **mr. A.C.M. Welschen** werd dit proces-verbaal overgenomen en gebruikt binnen zijn onderzoek en binnen de verdere procedure tegen de verdachte **A.deV.**

Uit een artikel In De Twentse Courant Tubantia d.d. 31 maart 2003 met als kop: **'Ik heb vette en vieze broek niet opgezet'** bleek dat de verslaggever op de hoogte was van een mondelinge reactie van rechercheur of dat hij of zij in het bezit was van processen-verbaal hieromtrent. De verslaggever gaf in het artikel aan dat de 'krant' in het bezit was van processen-verbaal. Er werd gezien de inhoud van het artikel geciteerd uit enkele processen-verbaal. Met name de passage dat de sportbroek in een 'kofferbak' had gelegen is opmerkelijk. Het lijkt er op dat belangrijke informatie welke niet op de zitting van Gerechtshof is gebracht, open in de media kwam. De vraag is wie verantwoordelijk was voor het verstrekken van afschriften van deze

processen-verbaal aan De Twentse Courant Tubantia. Belangrijker nog zijn de vragen of men dit heeft onderkend en welke actie hierop ondernomen is.

Verschillende getuigen verklaarden dat de Rechter-commissaris mr. M. Melaard op 1 november 2000 aanwezig was geweest op de brainstormsessie in Lonneker. In een verslag van het operationeel overleg van 30 oktober 2000 stond bovendien vermeld: *Woensdagochtend is er briefing met brainstorm. De RC wil daar ook graag bij zijn het is aan de Ovj om daar al dan niet mee in te stemmen. Wel gaat het dan om een passieve rol. 's Middags een informele teambijeenkomst'*. Uit het interne onderzoek is gebleken dat de rode sportbroek door rechercheur _____ tijdens de brainstormsessie in Lonneker is getoond aan de aldaar aanwezigen. Getuigen verklaarden dat hierbij werd aangegeven dat dit mogelijk een doorbraak zou kunnen zijn in het onderzoek van het Tolteam. Gebleken is dat de rode sportbroek daarbij uit de plastic verpakking werd gehaald en door rechercheur _____ met beide handen werd vastgepakt en tot borsthoogte omhoog werd gehouden. De mogelijkheid bestaat derhalve dat dit door Rechter-commissaris mr. M. Melaard is gezien. In het verdere verloop van onderzoek verhoorde Rechter-commissaris mr. M. Melaard in opdracht van de rechtbank o.a. getuigen over de wijze waarop met de rode sportbroek van de verdachte A.deV. was omgegaan. Daarbij werd door de getuigen niet gesproken over het uit de verpakking halen van de rode sportbroek tijdens de brainstormsessie. Indien mr. M. Melaard kennis droeg van het gegeven dat de rode sportbroek tijdens de brainstormsessie uit de verpakking was gehaald roept dit bij ons, rapporteurs, vragen op hoe hij met deze kennis om ging tijdens het verhoren van de getuigen.

Resumé

Op basis van het tot onze beschikking staande onderzoeksmateriaal lijkt de conclusie gerechtvaardigd dat er door een aantal medewerkers van zowel het Tolteam als van Politie Twente niet op een professionele wijze met de in beslag genomen sportbroek van de verdachte A.deV. is omgegaan. De consequentie hiervan is dat er op papier geen 100% zekerheid bestaat dat de rode sportbroek welke uiteindelijk naar het NFI is gestuurd niet in aanraking geweest met andere sporen en of de sportbroek afkomstig is van de verdachte A.deV. Het niet melden en op te nemen in het proces-verbaal is strijdig met de regels uit het Wetboek van Strafvordering. Hierdoor bestaat volgens ons, rapporteurs, risico voor niet ontvankelijkheid van het Openbaar Ministerie en/of de mogelijkheid dat de rode sportbroek was uitgesloten als bewijsmiddel, indien de feitelijkeheden welke binnen het interne onderzoek naar voren zijn gekomen, bekend waren ten tijde van de gerechtelijke procedure contra de verdachte A.deV. Vorenstaande leidt ertoe dat onze onderzoeksbevindingen binnen dit deelonderzoek in onze perceptie onderbouwing geven aan de door ons opgestelde onderzoekshypothese dat binnen dit strafrechtelijke onderzoek opzettelijk de rechterlijke macht was misleid. Overigens vormden deze onderzoeksbevindingen in dit deelonderzoek maar een deel van de onderbouwing voor deze hypothese.

In het persbericht van het Openbaar Ministerie d.d. 5 juli 2004 is aan de rode sportbroek de volgende passage gewijd:

Het BIZ heeft de conclusie getrokken dat door een aantal medewerkers van het Tolteam en de Regiopolitie Twente niet professioneel is omgegaan met de in beslag genomen rode sportbroek. Over deze sportbroek is veel te doen geweest. Er zou gekheid mee uitgehaald zijn. De sportbroek – een belangrijk bewijsmiddel in de strafzaak – zou door een van de rechercheurs zijn aangetrokken of op het hoofd gezet. Dat is door deze rechercheur altijd met klem ontkend. Uit het onderzoek door de Rijksrecherche is naar voren gekomen dat de rechercheur het sportbroekje uit de verpakking heeft gehaald. Er is niet gebleken dat hij het ook heeft aangetrokken of op het hoofd gezet. Dat is door deze rechercheur altijd met klem ontkend zoals zijn collega's _____ en _____ onder ede bij het Gerechtshof in Arnhem hebben verklaard. Uit alle door de leden van het Tolteam opgemaakte processen-

verbaal en afgelegde verklaringen over het sportbroekje heeft de Rijksrecherche geen ondersteuning gevonden voor de beweringen van en Rechercheur kwam tegenover de Rijksrecherche terug op zijn verklaring bij het Gerechtshof. Hij zei niet te hebben gezien dat zijn collega het sportbroekje aantrok'.

In het kader van zorgvuldigheid en objectiviteit bevreedt ons, rapporteurs, deze passage daar wij op het moment van de overdracht in onze perceptie over dit deel van het onderzoek zoals hierboven gerelateerd, voldoende materiaal hadden om daaraan eerder genoemde conclusie te verbinden. Kennelijk hebben de onderzoekers van de Rijksrecherche om hun moverende redenen onvoldoende aandacht aan dit aspect van het onderzoek besteed. Dit leidt er wel toe dat de onderzoekers van de Rijksrecherche binnen dit deelonderzoek een aantal vragen onbeantwoord laten. Dit zijn essentiële vragen voor zowel de gelopen strafzaak tegen de verdachte A.deV. als voor de rechtszaak voor het Gerechtshof terzake meined tegen de rechercheurs en

Wij vonden hierin bevestiging na kennis te hebben genomen van de volgende passages in het vonnis van de voorzieningenrechter in 's-Gravenhage rolnummer KG 04/871 in het kort geding dat rechercheurs en hadden aangespannen tegen het Openbaar Ministerie.

'Aan eisers kan worden toegegeven dat op basis van de zojuist bedoelde passages vraagtekens kunnen worden gezet in verband met het al dan niet professioneel handelen'.

'Ook het eerste deel van de passage over het rode sportbroekje roept vragen op. Daarop bevonden zich kruitsporen. Het feit dat het broekje uit de verpakking was gehaald, waardoor afbreuk kon worden gedaan aan het sporenmateriaal, resp. daarna opnieuw is "verzegeld", werd niet gemeld. Die gang van zaken - met name dat niet melden - bij een bewijsmiddel dat bij de behandeling van de strafzaak in eerste aanleg een cruciale rol heeft gespeeld, roept serieuze vragen van professionaliteit op, die in het persbericht niet worden behandeld. Daaraan doet niet af dat het gerechtshof in hoger beroep heeft geoordeeld dat de kruitsporen op het broekje als nauwelijks belastend konden worden aangemerkt omdat zeer velen in de onmiddellijke nabijheid van de ramp zijn geweest'.

'De getuigenverklaring in kwestie heeft betrekking op de vraag of - in de woorden van het gerechtshof - er met het sportbroekje "ongepaste gekheid" is uitgehaald, wat volgens het hof door anderen dan eisers "met klem werd bestreden". Daarbij gaat het dan om de situatie nadat de betrokken rechercheur het broekje uit de verpakking heeft gehaald. Dáarmee is dan al een ernstige professionele fout gemaakt die (aanvankelijke) niet aan de rechterlijke macht werd gemeld en die door eisers aan de orde is gesteld. Wat erop is gevolgd lijkt voor het onderwerp van het persbericht - de eventuele misleiding van de rechterlijke macht - van ondergeschikt belang, dit in verband met de eerder genoemde proportionaliteit. Wel is er veel over te doen geweest, zoals ook in het persbericht wordt vermeld, en dat zal de reden zijn dat het persbericht er nader op ingaat. Uit de brief van de officier van justitie van het Landelijk Parket d.d. 8 juli 2004 blijkt dat door diverse Tolteamleden in het Rijksrecherche onderzoek is bevestigd (wat ook beide eisers als getuigen voor het hof noemen) dat de betrokken rechercheur het broekje voor zich heeft gehouden. Ook dat is een vorm van "gekheid" en in zoverre biedt het onderzoek wel degelijk steun aan de getuigenverklaring van o.a. [eiser 1], wat echter in het persbericht niet wordt genoemd. In zoverre hebben eisers terecht aangevoerd dat het persbericht onvolledig is. Dat komt tegenover eisers ook onzorgvuldig voor, nu het persbericht mede vermeldt: "Uit alle door leden van het Tolteam opgemaakte processen-verbaal en afgelegde verklaringen over het rode sportbroekje heeft de Rijksrecherche geen ondersteuning gevonden voor de beweringen van [eiser 1] en [eiser 2]". Immers, gegeven dat het hier gaat om "alle afgelegde verklaringen over het rode sportbroekje" van andere rechercheurs tegenover "de beweringen van [eiser 1] en [eiser 2]" kan de gemiddelde lezer deze zijn zeer wel interpreteren als: voor geen van de beweringen van hen ten aanzien van de "gekheid" met het broekje is ondersteuning gevonden, terwijl dit ten aanzien van het voor zich houden van het broekje door de betrokken rechercheur wél het geval was'.

De onderzoeksbevindingen in chronologische volgorde

Van de overdracht van de kleding van **A.deV.** van de afdeling Algemene Justitiële Zaken naar het Tolteam op of omstreeks 31 oktober 2000 werd geen proces-verbaal van bevindingen en geen mutatie c.q. rapportage van deze overdracht in het journaal van het Tolteam aangetroffen.

Op 6 november 2000 werd door de rechercheurs ; en n het separate Journaal en ' gemuteerd dat de kleding van **A.deV.** welke in beslag genomen was na de brandstichting op 19 juni 2000 door de TR (Technische Recherche) is meegenomen en zij bekeken of het nog zinvol was om deze na te kijken op kruitresten.

Een afschrift van deze journaalmutatie is als bijlage 3 bij het onderzoeksrapport gevoegd.

Opmerking rapporteurs: De inhoud van de letterlijke tekst van deze mutatie kan er mogelijk op duiden dat de kans van het vinden van waardevolle sporen op de sportbroek niet hoog werd ingeschat. Dit in tegenstelling tot verklaringen waarin werd gesteld dat het vinden van de sportbroek een doorbraak in het onderzoek was. De vraag is waarom er niet meer aandacht was voor eventuele sporen op de sportbroek was en of hier geen sprake was van onderschatting van de waarde van het inbeslaggenomen materiaal.

Door de technisch rechercheur werd op 12 november 2000 een aanvraagformulier NFI met betrekking tot onderzoek van de kleding van **A.deV.** ingevuld. Uit dit aanvraagformulier bleek o.a.:

- Opdrachtgever: Officier van Justitie te Almelo **H. Stam.**
- Naam verdachte: **A. de V.**
- Relatie met andere aanvraag onderzoek : Vuurwerkkramp nummer 00-23590
- Reden relatie: Kleding verdachte komt overeen met die van een manspersoon die op 13 mei 2000 omstreeks 14.50 uur, hardlopend in de Tollenstraat te Enschede werd gesignaleerd door een getuige, ter hoogte van de vuurwerkfabriek S.E. Fireworks.
- Misdrijf gepleegd te: Enschede op 13 mei 2000 omstreeks 14.00 – 15.00 uur.
- Korte omschrijving van het misdrijf: De verdachte **A.deV.** werd op 19 juni 2000 te Enschede aangehouden terzake van overtreding van artikel 157 W.v.Str. (opzet. brandstichting). Hij zou een personenauto in brand hebben gestoken. De kleding van de verdachte werd i.b.n. Op de kleding werd dieselolie aangetroffen. Men vond het verder niet noodzakelijk om de kleding op het N.F.I. aan en nader onderzoek te onderwerpen. De kleding is vanaf het moment dat deze i.b.n. werd verpakt in afgesloten plastic zakken. Tijdens het tactische recherche onderzoek m.b.t. de Vuurwerkkramp in Enschede op 13 mei 2000 kwam medio oktober 2000 naar voren (via een getuige) dat op genoemde datum in mei een manspersoon hardlopend is gezien in de Tollenstraat te Enschede, ter hoogte van de Vuurwerkfabriek van S.E. Fireworks. Het signalement van de verdachte **A.deV.** past enigszins in het signalement van de weggrennende persoon. Met name komt de kleding (rode sportbroek) overeen.
- Omschrijving stukken van overtuiging: 1 korte broek (rood gekleurd) 2 T-shirt, 3 linker schoen, 4 rechter schoen, 5 een paar (witte) sokken.

Een afschrift van dit aanvraagformulier is als bijlage 4 bij het onderzoeksrapport gevoegd.

Door de technisch onderzoeker werd in het journaal van de technische recherche gemuteerd dat kleding van de verdachte A.deV. korte broek, T-shirt, sokken en schoenen, door onderzoeker op 6 november 2000 was overgedragen aan de technische recherche.

Een afschrift van deze journaalmutatie is als bijlage 5 bij het onderzoeksrapport gevoegd.

Opmerking rapporteurs: Uit het vorenstaande bleek dat door onderzoeker naast de korte broek ook een T-shirt, sokken en schoenen van de verdachte A.deV. aan de technische recherche werden overgedragen. A.deV. werd op dat moment 12 november 2000 door onderzoeker gezien zijn invulling van het aanvraagformulier van het N.F.I. als verdachte beschouwd van een misdrijf gepleegd te Enschede op 13 mei 2000 omstreeks 14.00 – 15.00 uur. Onderzoeker gaf verder aan dat de kleding vanaf het moment dat deze in beslag was genomen was verpakt in afgesloten plastic zakken.

Op 19 januari 2001 kwam het NFI met de uitslag dat er vuurwerksporen op het rode sportbroekje waren aangetroffen.

Opmerking rapporteurs: Het lijkt erop dat men op dit moment pas de ernst en waarde van het inbeslaggenomen rode sportbroekje ging inzien. Vanaf dat moment is men zich op papier gaan verantwoorden voor de inmiddels gelopen procesgang.

Door de onderzoekers en werd een proces-verbaal opgemaakt over het aantreffen van en de inbeslagname van de rode sportbroek van de verdachte A.de V. waarbij ook een kennisgeving van inslagname werd opgemaakt.

Uit dit proces-verbaal d.d. 23 januari 2001 bleek o.a. het volgende:

- Dat er op 19 juni 2000 brandstichting was gepleegd
- Door een man in een rode broek werd getracht een personenauto in brand te steken.
- Als dader van deze brandstichting later werd aangehouden de verdachte A.deV.
- De verdachte bekende dit feit te hebben gepleegd.
- Door de technische recherche van de politie Twente de kleding van de verdachte A.deV. werd veilig gesteld en ter beschikking gesteld van de onderzoekende politieambtenaren.
- Op 13 mei 2000 omstreeks 15.00 uur de vuurwerkkramp aan de Tollenstraat te Enschede plaats vond.
- Een getuige rond dat tijdstip een manspersoon hard rennend de Tollenstraat uit zag komen.
- Deze persoon onder andere gekleed was in een korte rode broek.
- Het signalement van de man overeen zou kunnen komen met de eerder genoemde verdachte A.deV.
- Verbalisanten bleek dat de veilig gestelde kleding bij de brandstichting op 19 juni 2000 nog in het bezit was van de politieambtenaar welke met het onderzoek was belast.
- Hierbij bleek dat deze kleding, zijnde een T-shirt, een rode korte broek, een paar witte sokken alsmede een paar schoenen afzonderlijk verpakt waren.
- Deze kleding aan hen werd overgedragen en door hen in beslag werd genomen.
- Door hen werd alleen de korte broek uit de verpakking genomen.
- Deze rode korte broek niet met andere kledingstukken in contact was geweest.
- Alle voornoemde kledingstukken op 6 november 2000 door hen overhandigd aan de technische recherche.
- Een kennisgeving van inbeslagname was bijgevoegd.

Een afschrift van dit proces-verbaal en de kennisgeving van inbeslagneming zijn als bijlage 6 bij het onderzoeksrapport gevoegd.

Opmerking rapporteurs: De feitelijke overdracht van de kleding was op 31 oktober 2000 en vorenstaand proces-verbaal van aantreffen en inbeslagneming werd bijna 3 maanden later op 23 januari 2001 opgemaakt. Onduidelijk is op welke datum de kleding feitelijk in beslag genomen werd. De datering 23 januari 2001 op de kennisgeving van inbeslagneming duidde erop dat de feitelijke inbeslagneming dus op dat tijdstip 23 januari 2001 plaatsvond. De status van de kleding in de periode van 31 oktober 2000 tot 23 januari 2001 is dan onduidelijk. Na de feitelijke overdracht op 31 oktober 2000 werd de kleding op 6 november 2000 overgedragen aan personeel van de technische recherche. Niet aangegeven is waar en onder welke omstandigheden deze kleding door de verbalisanten van 31 oktober 2000 tot 6 november werd bewaard.

Door de senior-rechercheur van de Afdeling Algemene Justitiële Zaken Twente Zuid werd een proces-verbaal van bevindingen opgemaakt over de door hem veiliggestelde kleding van de verdachte A.deV. bij diens poging zijn auto in brand te steken op 19 juni 2000.

Uit dit proces-verbaal d.d. 24 januari 2001 bleek o.a. het volgende:

- Op 19 juni 2000, omstreeks 01.45 uur, in Enschede, een brandstichting in een personenauto plaats vond.
- De verdachte A.deV. hierbij op heterdaad werd aangehouden.
- De verdachte had getracht zijn eigen personenauto in brand te steken hetgeen deels was gelukt.
- De verdachte werd overgebracht naar het districts bureau Zuid en aldaar voorgeleid.
- Op verzoek van verbalisant, technisch rechercheur, in dienst werd geroepen.
- Door deze rechercheur werden kledingstukken van de verdachte A.deV. veiliggesteld en op de voorgeschreven wijze verpakt.
- Het ging om een linker en rechter schoen, een paar sokken, een meerkleurig shirt en een rode korte broek.
- De verdachte in het verdere onderzoek de brandstichting bekende en na verhoor door de Officier van Justitie in Almelo werd heengezonden.
- De veilig gestelde kledingstukken niet nodig bleken te zijn ten behoeve van de bewijsvoering in het onderzoek naar de brandstichting en werden derhalve niet in beslag genomen.
- De op voorgeschreven wijze verpakte kledingstukken door verbalisant werden terugontvangen van de Technische Recherche en bewaard in verband met teruggave aan de verdachte A.deV.
- Voornoemde kledingstukken op 31 oktober 2000 werden overgedragen aan personeel van het Tolteam.

Een afschrift van dit proces-verbaal is als bijlage 7 bij het onderzoeksrapport gevoegd.

Opmerking rapporteurs: De feitelijke overdracht van de kleding was op 31 oktober 2000 en vorenstaand proces-verbaal van bevindingen werd bijna 3 maanden later op 24 januari 2001, opgemaakt. De verbalisant gaf geen namen aan van collega's aan wie hij de kledingstukken overdroeg en spreekt alleen over personeel van het Tolteam.

Op 1 oktober 2001 werd door de technisch rechercheur een (verzamel) proces-verbaal opgemaakt waarin de resultaten van het onderzoek van het N.F.I. waren opgenomen. Uit het hoofdstuk 'Kleding verdachte (o.a. rode broekje)' bleek het volgende:

- Hij op 6 november 2000 van de collega's en kledingstukken had ontvangen.
- De kledingstukken bij overhandiging aan hem allemaal afzonderlijk waren verpakt in nylon brandzakken (P-11) met uitzondering van de sokken welke in één zak zaten.
- De zakken allemaal dichtgeknoopt waren.
- De kleding op 19 juni 2000 door zijn collega was veilig gesteld.
- Hem bij navraag bij collega was gebleken dat dit was gebeurd conform de voorgeschreven werkwijze.
- De kleding in eerste instantie werd bewaard bij de afdeling Technische Recherche met de bedoeling om deze indien nodig voor nader onderzoek aan te bieden aan het N.F.I.
- Dit tijdens het vervolg onderzoek niet nodig bleek
- Om deze reden de kleding daarop ter beschikking werd gesteld van de behandelend collega's van district Zuid Twente, afdeling AJZ.
- Het verzoek vanuit het Tolteam was om de hiervoor genoemde kledingstukken, afkomstig van de verdachte A.deV. voor nader onderzoek aan te bieden aan het N.F.I. in verband met het feit dat genoemde A.deV. mogelijk als verdachte zou kunnen worden aangemerkt voor betrokkenheid bij de oorzaak van de vuurwerkcramp te Enschede op 13 mei 2000.
- Op 16 november 2000 deze afzonderlijk verpakte kleding door hem was overgebracht en aangeboden aan het N.F.I.

Een afschrift van dit proces-verbaal is als bijlage 8 bij het onderzoeksrapport gevoegd.

Opmerking rapporteurs: De verbalisant gaf in vorenstaand proces-verbaal aan dat de kleding afzonderlijk was verpakt in nylon zakken en dat alle zakken waren dichtgeknoopt. In zijn aanvraagformulier aan het NFI gaf hij aan dat de kleding was verpakt in plastic zakken. gaf niet aan dat de (nylon) zak met de rode sportbroek geopend was (stukgetrokken). Kennelijk was hem door de rechercheurs en niet aangegeven dat de sportbroek meerdere keren uit de plastic zak was gehaald, daar hij hiervan in zijn proces-verbaal geen melding maakte. In zijn aanvraagformulier aan het NFI d.d. 12 november 2001 gaf hij aan dat A.deV. als verdachte werd beschouwd. In vorenstaand proces-verbaal nuanceerde hij dit weer door te stellen dat A.deV. mogelijk als verdachte zou kunnen worden aangemerkt.

Op 29 oktober 2001 werd na verwijzing door de rechtbank de rechercheur door de Rechter-Commissaris **Mr. M. Melaard** binnen de strafzaak tegen de verdachte A.deV. als getuige verhoord. Ten aanzien zijn handelwijze met de rode sportbroek verklaarde hij op vragen van het volgende:

- Collega op 31 oktober 2000 de kleding aan hem overdroeg.
- Er geen bepaalde reden was waarom de datum niet in zijn proces-verbaal was opgenomen.
- De verklaring van de getuige L. op dat moment bij hem bekend was.
- Hij meende dat die verklaring in de ochtendbespreking de dag nadat deze was opgenomen aan de orde was geweest.
- Op 31 oktober 2000 A.deV. voor hen nog geen verdachte was.
- Hij de kleding na overleg met de teamleiding samen met collega zij collega had opgehaald.
- Hij zelf geen contact had gehad met de Officier van Justitie en niet wist of de teamleiding hierover contact had gehad met de Officier van Justitie.
- Hij niet wist of aan de A.deV. kenbaar was gemaakt dat hij zijn kleding na 19 juni terug kon krijgen.
- Hij na ontvangst van de kleding het rode broekje uit de verpakking had genomen.

geeft rechercheur aan dat hij de sportbroek in zijn dienstkoffer deed welke of thuis in de gang of op zijn werkkamer had gestaan. Mogelijk is dit deel van zijn verklaring strijdig met de waarheid daar uit een later proces-verbaal en uit een verklaring van zijn collega kon blijken dat de sportbroek enkele dagen in een plastic zak in de kofferbak van een dienstvoertuig had gelegen.

Op 29 oktober 2001 werd na verwijzing door de rechtbank de collega door de Rechter-Commissaris **Mr. M. Melaard** binnen de strafzaak tegen de verdachte **A.deV.** als getuige verhoord. Ten aanzien zijn handelwijze met de rode sportbroek verklaarde hij op vragen van het volgende:

- Hij wist dat het rode sportbroekje op enig moment aan de technische recherche was overhandigd
- Hij de datum niet meer wist
- Hij erbij aanwezig was toen collega het sportbroekje in ontvangst nam uit handen van collega
- verbalisant was in een zaak waarin **A.deV.** in juni 2000 was aangehouden.
- Zij wilde vragen naar ervaringen met **A.deV.**
- Tijdens het gesprek bleek dat hij de kleding die **A.deV.** droeg op 19 juni 2000 nog in zijn bezit had.
- Hij niet meer wist of het gesprek met voor of na 21 november 2000 had plaats gevonden.
- Hij niet wist of collega destijds een kennisgeving van inbeslagneming had gemaakt.
- De verklaring van getuige L. volgens hem al bekend was op het moment dat zij collega spraken.
- Hij wist de datum waarop de kleding door aan hen was overgedragen niet meer.
- Het was in ieder geval niet dezelfde dag als die waarop de kleding aan de technische recherche werd overgedragen.
- Op dat moment **A.deV.** voor hen nog geen verdachte was.
- Hij niet wist of er overleg met de Officier van Justitie was geweest over de overdracht van de kleding.
- Hij niet wist of er na 19 juni 2000 aan **A.deV.** kenbaar was gemaakt dat hij de kleding weer kon ophalen.
- Het rode broekje uit de verpakking was gehaald om te zien aan welke zijde de achterzak was genaaid.
- De getuige L. hier specifiek over had verklaard.
- Hij niet meer wist of dit bij was gebeurd of nadien in de teamkamer.
- Hij zelf het broekje niet uit de verpakking had gehaald.
- Volgens hem de verpakking moest worden opengetrokken.
- Volgens hem was het broekje weer in dezelfde verpakking terug gestopt.
- Hij daar echter niet 100% zeker van was.
- Hij niet wist waar het broekje was opgeborgen in de tijd tussen het in ontvangst nemen van de collega en het overdragen aan de technische recherche.
- Hij bij de overdracht van het broekje aan de technische recherche niet fysiek aanwezig was geweest.
- Hij wist niet waarom er pas op 23 januari 2001 verslag was gedaan van de gang van zaken rond het broekje.
- Het proces-verbaal was bedoeld om schriftelijk vast te leggen wat zij in de periode daarvoor hadden gedaan.

- Getuige de kleding in de loop van de zomer van 2000 van de Technische Recherche had terug ontvangen.
- De kleding zoals die oorspronkelijk was verpakt lag op een bureau achter zijn werkplek.
- Getuige de kleding op 31 oktober 2000 had overgedragen aan leden van het Tolteam.
- De collega's en bij hem kwamen en vroegen naar de persoon **A.deV.**
- Getuige hen vertelde dat hij de kleding die hij destijds had veilig gesteld nog in zijn bezit had en die aan **A.deV.** terug wilde geven.
- Getuige liet hen de kleding in de verpakking zien en zij konden zien dat het ondermeer een rood sportbroekje betrof.
- Zij hadden getuige niet verteld dat **A.deV.** ergens van werd verdacht.
- De collega's waren toen weggegaan en één of enkele dagen later teruggekomen.
- Getuige op hun verzoek de kleding aan hen overdroeg.
- De kleding was in zijn bijzijn niet uitgepakt.
- Men het meenam in de staat waarin het al die tijd achter zijn bureau had gelegen.
- Op 24 januari 2001 op verzoek van het 'Tolteam' over de gang van zaken proces-verbaal opmaakte.
- Over de inhoud van dat proces-verbaal met niemand contact had.

Ten aanzien zijn handelwijze met de rode sportbroek verklaarde hij op vragen van Officier van Justitie **Mr. H. Stam** het volgende:

- De kleding in de loop van de zomer terug kreeg van de technische recherche.
- Hij niet meer kon zeggen wanneer dat precies was.
- Hij een telefoontje kreeg van iemand van de Technische recherche.
- Getuige werd gevraagd wat er mee moest.
- Nadat getuige had vastgesteld dat de zaak was afgedaan aan gaf hij aan dat de spullen aan hem terug gegeven kon worden.
- Getuige zou zorgen dat de kleding aan de verdachte terug werd gegeven.
- **A.deV.** op geen enkel moment om teruggave van de kleding had gevraagd.
- Niet bij getuige en voorzover hij wist ook niet bij collega

Een afschrift van dit proces-verbaal van verhoor is als bijlage 11 bij het onderzoeksrapport gevoegd.

Op 29 oktober 2001 werd na verwijzing door de rechtbank de collega door de Rechter-Commissaris **Mr. M. Melaard** binnen de strafzaak tegen de verdachte **A.deV.** als getuige verhoord. Ten aanzien zijn handelwijze met de rode sportbroek verklaarde hij op vragen van het volgende:

- Hij de kleding had ontvangen van de collega's en
- De kleding was verpakt in zogenaamde 'P-elf-zakken'
- Dit nylon zakken waren die voor dit soort doeleinden standaard worden gebruikt.
- De kleding stukken met uitzondering van de sokken afzonderlijk waren verpakt.
- In de periode na ontvangst en voor aflevering naar het N.F.I. de kledingstukken door hem waren bewaard in een afgesloten ruimte in het bureau.
- Collega iem desgevraagd had medegedeeld dat de verpakking ongewijzigd was gebleven.
- Geconfronteerd met de verklaring van zijn collega dat deze het rode broekje uit de verpakking had gehaald gaf hij aan dat dit zou kunnen maar dat hij hier niet bij was geweest.

- Getuige op het moment van de overdracht hier niet van had gehoord.
- In een later stadium van collega begreep dat deze het rode broekje uit de verpakking had gehaald en vervolgens had teruggedaan in de oorspronkelijke verpakking.
- Getuige de kleding voor het eerst zag toen hij het van de collega's en in ontvangst nam.
- Hij de afzonderlijk verpakte kledingstukken in een kartonnen doos deed en persoonlijk afleverde bij het N.F.I.

Ten aanzien zijn handelwijze met de rode sportbroek verklaarde hij op vragen van Officier van Justitie **Mr. H. Stam** het volgende:

- Toen getuige de kleding in ontvangst nam zag dat de plastic zak waarin het broekje zat was dichtgeknoopt.
- Er een knoop in de zak zat.
- De andere zakken op dezelfde wijze waren afgesloten.
- Hem niets was opgevallen op grond waarvan hij kon concluderen dat de zak waarin het broekje zat kort daarvoor geopend was geweest.
- Getuige reeds eerder vertelde dat hij pas in een later stadium van collega hoorde dat hij het broekje uit de zak had gehaald om het te bekijken.
- Getuige zich niet kon herinneren dat er stickers of labels op de zakken aangebracht waren.
- Het echter wel gebruikelijk was dat dergelijke voorwerpen gelabeld zijn zodat hij aannam dat het hier ook het geval was geweest.

Een afschrift van dit proces-verbaal van verhoor is als bijlage 12 bij het onderzoeksrapport gevoegd.

Opmerking rapporteurs: De verklaring van de rechercheurs en zijn tegenstrijdig over de wijze waarop de zak met daarin de rode sportbroek was gesloten. Getuige verklaarde dat de rode sportbroek was verpakt in een nylon zogenaamde 'P-elf-zak'. De getuige gaf aan dat op het moment dat hij de kleding in ontvangst nam zag dat de zak waarin het broekje zat was dichtgeknoopt en dat er een knoop in de zak zat. De andere zakken op dezelfde wijze waren afgesloten. Hem niets was opgevallen op grond waarvan hij kon concluderen dat de zak waarin het broekje zat kort daarvoor geopend was geweest. De vraag dient zich dan aan wie de sportbroek op deze wijze verpakte. Rechercheur gaf aan dat hij de originele plastic zak had stukgetrokken en later in een andere plastic zak deed die hij enkele malen had omgeslagen. Door weer de oorspronkelijke wijze van verpakking te gebruiken kan er mogelijk op duiden dat iemand de suggestie wilde wekken dat de kleding niet uit de verpakking was geweest. Getuige verklaarde dat hij aan had gevraagd of de verpakking ongewijzigd was gebleven. Opmerkelijk is waarom als hij die vraag niet stelde aan de aanbieders en Kennelijk heeft men dit tijdens het verhoor bij de Rechter Commissaris niet onderkend daar men hier niet nader op in ging. Ook had gevraagd kunnen worden op welk moment hij van rechercheur hoorde dat de zak geopend was geweest en of hij daar melding van maakte of actie op had ondernomen. Verdere vragen hierbij zijn of het verpakken in 'P-elf-zakken' zakken uitsluitend door personeel van de technische recherche werd gedaan, of deze zakken voor iedereen voorhanden waren en waarom dit niet is gerapporteerd.

De vraagstelling van raadvrouw van verdachte **A.deV.** kon er op duiden op dat zij vraagtekens plaatste bij een aantal onduidelijkheden binnen de procedure waarop met de in beslag genomen kleding was omgegaan. De verklaringen en zijn tegenstrijdig daar eerstgenoemde aangaf dat hij de kleding in ontvangst nam van en . Door

rechercheur werd verklaard dat hij bij de overdracht van de kleding aan de technische recherche niet fysiek aanwezig was geweest. Dit was eveneens strijdig hetgeen rechercheur in zijn proces-verbaal d.d. 1 oktober 2001 aangaf namelijk dat hij op 6 november 2000 van de rechercheur's en kledingstukken had ontvangen. Geen der betrokkenen verbaliseerde dat hij zag dat er op zakken met daarin de rode sportbroek etiketten of labels waren aangebracht waarop de naam van de verdachte **AdeV.** stond vermeld. Daarna gevraagd kon getuige zich niet herinneren dat er stickers of labels op de zakken aangebracht waren. Hij gaf aan dat het wel gebruikelijk dat dergelijke voorwerpen gelabeld zijn, zodat hij aannam dat het hier ook het geval was geweest. De verklaringen welke de rechercheurs en aflegden bij de Rechter Commissaris zijn op meerdere punten kennelijk strijdig met de waarheid hetgeen een verdenking ter zake meened oplevert.

Opmerking rapporteurs: Verschillende getuigen verklaarden dat de Rechter-commissaris mr. **M. Melaard** op 1 november 2000 aanwezig was geweest op de brainstormsessie in Lonneker. In een verslag van het operationeel overleg van 30 oktober 2000 stond bovendien vermeld: *'Woensdagochtend is er briefing met brainstorm. De RC wil daar ook graag bij zijn het is aan de Ovj om daar al dan niet mee in te stemmen. Wel gaat het dan om een passieve rol. 's Middags een informele teambijeenkomst'*. Uit het interne onderzoek is gebleken dat de rode sportbroek door rechercheur tijdens de brainstormsessie in Lonneker is getoond aan de aldaar aanwezigen. Getuigen verklaarden dat hierbij werd aangegeven dat dit mogelijk een doorbraak zou kunnen zijn in het onderzoek van het Tolteam. Gebleken is dat de rode sportbroek daarbij uit de plastic verpakking werd gehaald en door rechercheur met beide handen werd vastgepakt en tot borsthoogte omhoog werd gehouden. De mogelijkheid bestaat derhalve dat dit door Rechter-commissaris mr. **M. Melaard** is waargenomen. In het verdere verloop van onderzoek verhoorde Rechter-commissaris mr. **M. Melaard** in opdracht van de rechtbank o.a. getuigen over de wijze waarop met de rode sportbroek van de verdachte **A.deV.** was omgegaan. Daarbij werd door de getuigen niet gesproken over het uit de verpakking halen van de rode sportbroek tijdens de brainstormsessie. Indien mr. **M. Melaard** kennis droeg van het gegeven dat de rode sportbroek tijdens de brainstormsessie uit de verpakking was gehaald roept dit bij ons, rapporteurs, vragen op hoe hij met deze kennis om ging tijdens het verhoren van de getuigen.

De verdachte **A.deV.** werd op 22 augustus 2002 door de rechtbank te Almelo schuldig bevonden als betrokken bij de oorzaak van de vuurwerkkramp te Enschede op 13 mei 2000 en veroordeeld tot een vrijheidsstraf van vijftien jaar. De inbeslaggenomen rode sportbroek werd daarbij als wettig bewijsmiddel geaccepteerd.

Naar aanleiding van het feit dat er tijdens de behandeling in hoger beroep bij het gerechtshof te Arnhem in de strafzaak tegen de verdachte **A.deV.** door de getuigenverklaringen van de rechercheurs en vragen waren gerezen over de behandeling van de in beslag genomen sportbroek, werd op verzoek van de advocaat generaal mr. **A.C.M. Welschen** door de teamleiding aan de medewerkers van het team gevraagd hierover een proces-verbaal van bevindingen op te maken. Door de rechercheur werd een proces-verbaal opgemaakt over zijn bevindingen bij de overdracht van de rode sportbroek in de periode van 31 oktober 2000 tot 6 november 2000.

Uit dit proces-verbaal d.d. 24 maart 2003 bleek het volgende:

- Hij in de middaguren van dinsdag 31 oktober 2000 samen met collega een bezoek bracht aan collega van de afdeling AJZ Twente. overhandigde hen een doos inbeslaggenomen dan wel veilig gestelde kleding van de verdachte **A.deV.** Deze kleding bevond zich bij n verband met met een op 19 juni 2000 gepleegde

brandstichting van zijn eigen auto door de verdachte **A.deV.** Hij zag dat bij deze kleding in een dichtgesealde plastic foulleringzak een rode broek bevond. Aangezien het hem bekend was dat door de getuige L. een wegrennende persoon was gezien in een rode sportbroek, opende hij deze foulleringzak. Hij zag dat er in deze zak een rode sportbroek zat. Deze sportbroek rook naar dieselolie. Tevens zag hij dat op de voorzijde van deze rode sportbroek een klein brandgaatje zat. Hierna was de rode sportbroek weer in de stukgetrokken foulleringzak gedaan.

- en deze goederen meenamen naar de koffiekamer van het team alwaar de sportbroek aan collega's werd getoond. Wie deze collega's waren kon hij zich niet herinneren. Tevens was de rode sportbroek getoond aan de teamleiding op hun kamer.
- Hierna de rode sportbroek door hem in een nieuwe van rijkswege verstrekte grote doorzichtige plastic tas was gedaan. Deze zakken werden gebruikt om inbeslaggenomen goederen in te bewaren. Daarna deed hij de plastic zak in zijn attachékoffer en nam deze mee naar huis zodat er door niemand mee 'gerommeld' kon worden.
- Op woensdag 1 november 2000 hij voorzover hij zich meende te herinneren rechtstreeks met collega zoals gebruikelijk vanaf zijn woning naar het café Halfweg in Lonneker gereden alwaar die dag een brainstormsessie werd gehouden.
- In een zaal bij dit café de sportbroek uit de plastic zak haalde en toonde aan de aldaar aanwezigen en daarna weer opborg in de plastic zak.
- De rode sportbroek tijdens het tonen niet van hand tot hand was gegaan.
- Doordat de rode sportbroek nog enigszins naar dieselolie rook en lichtelijk vettig was, het niet logisch was dat deze dan wel door hem op het hoofd gezet zou zijn dan wel hij deze aangetrokken zou hebben. Met andere woorden: deze sportbroek was door hem niet op het hoofd gezet en niet aangetrokken en derhalve waren met deze sportbroek ook geen camavaleske gedragingen gepleegd.
- Hij op de data 2, 3 4 en 5 november 2000 niet werkzaam was in het Tolteam en dit verifieerde aan de hand van zijn agenda.
- De rode sportbroek op maandag 6 december 2000 werd overhandigd aan collega werkzaam als technisch rechercheur binnen het team.

Een afschrift van dit proces-verbaal alsmede de kennisgeving van inbeslagneming zijn als bijlage 13 bij het onderzoeksrapport gevoegd.

Opmrking rapporteurs: De verklaringen van de rechercheurs en bij het gerechtshof liggen ten grondslag aan feit dat de rechercheur nu pas verbaliseerde dat hij de sportbroek op meerdere momenten uit de verpakking had gehaald. Uit zijn proces-verbaal bleek dat er kennelijk twee momenten waren waarop hij de rode sportbroek toonde aan leden van het Tolteam. Het eerste moment is in de namiddag van dinsdag 31 oktober 2000 op de werkkamer van het Tolteam. Het tweede moment was tijdens de brainstormsessie in Lonneker. Beide keren is het toen het sportbroekje door rechercheur uit de plastic verpakking gehaald en getoond aan de aldaar aanwezigen. Hierover sprak hij niet tijdens zijn verhoor bij de Rechter Commissaris op 29 oktober 2001. Verder blijft onduidelijk op welke plaats de plastic zak met daarin de sportbroek van de verdachte **A.deV.** werd geopend. De verklaringen van de verbalisanten en zijn tegenstrijdig op dit punt. De verbalisant gaf in zijn proces-verbaal aan dat hij dat de zak opende op de kamer bij de getuige Hierna was de rode sportbroek weer in de 'stukgetrokken' foulleringzak gedaan. De getuige gaf aan dat dit absoluut niet was gebeurd en dat de zak niet dicht was geseald maar dichtgeknoopt. De verbalisant gaf aan dat hij in de middaguren van 31 oktober 2000 van rechercheur een doos met in beslag genomen dan wel veilig gestelde kleding van de verdachte **A.deV.** in ontvangst nam. Hij verantwoordde in zijn proces-verbaal zijn

handelwijze ten aanzien van de rode sportbroek maar verantwoordde niet zijn handelwijze met betrekking tot de overige kledingstukken van de verdachte **A.deV.**

Door de rechercheur _____ werd een proces-verbaal opgemaakt over zijn bevindingen bij de overdracht van de rode sportbroek in de periode van 31 oktober 2000 tot 6 november 2000. Uit dit proces-verbaal d.d. 19 maart 2003 blijkt o.a. het volgende:

- Voorzover hij wist te herinneren op dinsdag 31 oktober 2000 door collega _____ de bedoelde sportbroek in ontvangst was genomen uit handen van een collega van de politie Enschede.
- Collega _____ kwam namelijk die dag op de werkkamer en vertelde daar de aanwezigen, waaronder hij, dat hij de sportbroek had opgehaald.
- Door de collega _____ in de broek was getoond aan de collega's die op dat moment op de kamer van het Tolteam aanwezig waren.
- Hij hierbij zelf aanwezig was en zag dat _____ deed door de broek met twee handen vast te pakken en omhoog te houden, zodat een ieder die daar op dat moment was deze kon zien.
- Hij zich dit kon herinneren omdat dit aan het einde van dag was en _____ en hij op het punt stonden samen naar huis te gaan.
- Hij het juiste tijdstip wist niet meer en ook kon hij zich niet herinneren wie er nog meer in de genoemde ruimte aanwezig waren.
- Er waren een aantal collega's bij aanwezig maar het juiste aantal wist hij niet meer.
- Hij zag dat collega _____ na het tonen de broek opborg in zijn attachékoffer.
- De broek daarbij voorzover hij zich kon herinneren in een doorzichtige plastic zak was verpakt. Hij kon deze zak niet meer omschrijven.
- Hij had gezien dat de attachékoffer die dag door collega _____ was meegenomen naar huis.
- Op woensdagmorgen 1 november 2000 reed hij samen met collega _____ naar de bijeenkomst van het Tolteam in café Halfweg te Lonneker. Voor zover hij zich wist te herinneren reden zij vanuit hun woonplaats _____ rechtstreeks daar naar toe.
- Op deze bijeenkomst had hij de sportbroek opnieuw gezien. Door collega _____ was toen de broek getoond aan de aanwezige teamleden. Hij had gezien dat collega _____ de broek uit zijn attachékoffer haalde en deze toonde door hem uit de zak te halen en met beide handen omhoog te houden. Hierna had hij gezien dat _____ de broek weer opborg in de zak en in zijn attachékoffer.
- In de dagen daarna had hij de broek nog een maal gezien. Dit was terwijl de broek verpakt in de plastic zak in de kofferruimte van hun dienstvoertuig lag. De broek was daar tijdelijk door collega _____ neergelegd.

Een afschrift van dit proces-verbaal is als bijlage 14 bij het onderzoeksrapport gevoegd.

Opmerking rapporteurs: Uit dit proces-verbaal kan blijken dat de broek mogelijk enkele dagen in de kofferruimte van het dienstvoertuig had gelegen. Dit is strijdig met hetgeen rechercheur _____ hierover tijdens zijn verhoor bij de Rechter-commissaris op 29 oktober 2001 verklaarde. Hij verklaarde toen dat hij zijn attachékoffer met daarin de rode sportbroek op zijn werkplek of bij hem thuis in de gang had gestaan.

Door de senior rechercheur _____ werd van de overdracht van de kleding van de verdachte **A.deV.** op 31 oktober 2000 nogmaals een proces-verbaal van bevindingen op gemaakt.

Uit dit proces-verbaal d.d. 18 maart 2003 bleek o.a. het volgende:

- Op 31 oktober 2000 de politieambtenaar _____ van het Tolteam bij hem kwam.
- _____ informatie vroeg over het onderzoek naar de door de verdachte **A.deV.** gepleegde brandstichting op 19 juni 2000.
- Hij collega _____ meedeelde dat zij nog kledingstukken van de verdachte **A.deV.** in hun bezit hadden welke direct na de aanhouding veilig waren gesteld.
- Deze kledingstukken bleken niet nodig voor het onderzoek naar de brandstichting en waren nog niet aan de verdachte terug gegeven.
- Een van de kledingstukken was een roodkleurig sportbroekje dat de verdachte **A.deV.** tijdens de brandstichting had gedragen en in zijn bijzijn door een technisch rechercheur was veilig gesteld.
- Dit broekje hierbij op de voorgeschreven wijze, in een doorzichtige, stevige plastic zak was verpakt en gesloten.
- Dit mede werd gedaan omdat dit broekje doordrenkt was met een vloeistof welke zeer sterk reukte naar dieselolie.
- Toen de verdachte **A.deV.** de brandstichting bekende het niet nodig was verder onderzoek met dit broekje te laten verrichten.
- De plastic zak met daarin het sportbroekje vervolgens geruime tijd achter zijn bureau op een onderzoekkamer lag van het districts bureau Twente Zuid te Enschede.
- De plastic zak naast een aantal ander goederen lag welke in beslag genomen waren.
- Een van deze goederen een plastic draagtas was met daarop het logo van C-1000.
- In deze tas een joggingbroek en klompschoenen zaten welke afkomstig waren van een andere verdachte in een ander onderzoek.
- Toen de collega _____ op 31 oktober 2000 hoorde en zag dat zij een sportbroekje van de verdachte **A.deV.** in hun bezit hadden raakte hij enigszins opgewonden en verliet de onderzoekkamer waar het gesprek plaatsvond.
- Collega _____ even later terug kwam en meedeelde dat het voor het onderzoek van het Tolteam van belang was dat het rode sportbroekje nader werd onderzocht.
- Collega _____ een zeer serieuze indruk maakte en liet merken dat het broekje zeer belangrijk was en had hierna de plastic zak met daarin het rode sportbroekje meegenomen.
- Door hem van bovenstaande een proces-verbaal van bevindingen was opgemaakt.

Een afschrift van dit proces-verbaal is als bijlage 17 bij het onderzoeksrapport gevoegd.

Opmerking rapporteurs: Verbalisant _____ noemde in dit proces-verbaal d.d. 18 maart 2003 alleen de overdracht van de plastic zak met de rode sportbroek en sprak niet over overdracht van de overige veilig gestelde kleding. Hij maakte geen melding of de kleding was voorzien van een label met de naam of dat er op de plastic zak waarin de kleding was verpakt de naam van de verdachte **A.deV.** was vermeld. Hij gaf in dit proces-verbaal ook niet aan of plastic zakken waarin de kleding was verpakt, verzegeld of waren dicht geseald. Hierdoor bestond op papier geen volledige zekerheid dat de kleding afkomstig was van de verdachte **A.deV.** en dat de zakken na 19 juni 2000 niet waren geopend.

Naar aanleiding van het feit dat er tijdens de behandeling in hoger beroep bij het gerechtshof te Arnhem in de strafzaak tegen de verdachte **A.deV.** door de getuigenverklaringen van de rechercheurs _____ en _____, vragen waren gerezen over de behandeling van de in beslag genomen sportbroek, werd op verzoek van de advocaat generaal mr. **A.C.M. Welschen** door de teamleiding aan alle medewerkers van het tactische team gevraagd hierover een proces-verbaal van bevindingen op te maken. De vraagstelling aan de medewerkers luidde:

- *Wanneer was U werkzaam in het Tolteam?*
- *Was U woensdag 1 november 2000 met verlof of vakantie?*
- *Zoals gebruikelijk vond er bijna elke morgen een groepsbespreking/briefing plaats. Weet U of op woensdag 1 november 2000 een groepsbespreking of briefing heeft plaatsgevonden aan het bureau te Enschede? Woensdag 1 november 2000 is de dag dat er brainstormsessie heeft plaatsgevonden bij café Halfweg te Lonneker.*
- *Als er die ochtend een groepsbespreking/briefing plaatsvond, was U na deze bespreking/briefing aanwezig op de werkkamer van het Tolteam, voordat U naar de gemeenschappelijke bijeenkomst ging die werd gehouden bij café Halfweg te Lonneker?*
- *Was U aanwezig bij en wat kunt U zich herinneren van enig handelen met het rode sportbroekje vanaf dinsdag 31 oktober 2000 tot en met maandag 6 november 2000?*

Uit de aangeleverde stukken bleek ons dat 29 medewerkers van het Tolteam een proces-verbaal opmaakten waarin antwoord werd gegeven op vorenstaande vragen. In hoofdlijnen werd in deze processen-verbaal het volgende verklaard:

- 7 medewerkers konden geen antwoord geven op de vragen omdat zij zich hierover niets konden herinneren.
- 8 medewerkers waren niet aanwezig geweest bij het ochtenddeel van de brainstormdag en waren daarom niet aanwezig geweest bij het tonen van de sportbroek.
- 3 medewerkers hadden gezien dat het broekje werd getoond maar konden geen omschrijving geven hoe dit in zijn werk was gegaan.
- 1 medewerker had gezien dat het broekje werd getoond nadat het uit de plastic verpakking was gehaald.
- 6 medewerkers hadden gezien dat het broekje werd getoond terwijl het was verpakt in een plastic verpakking.
- 1 medewerker had het broekje op de werkkamer van het Tolteam gezien maar gaf geen omschrijving op welke wijze.
- 1 medewerker had het broekje op de projectleiderkamer gezien maar gaf geen omschrijving op welke wijze.
- 1 medewerker had het broekje op de werkkamer gezien terwijl het uit de verpakking was en door meerdere collega's globaal werd bekeken.
- 1 medewerker verwees naar zijn verklaring die hij had afgelegd bij de rechter commissaris waarbij echter niet was ingegaan op het tonen van het broekje waardoor de vragen niet werden beantwoord.

Opmerking rapporteurs: Opvallend is dat een groot aantal medewerkers, voor het grootste deel ervaren rechercheurs, geen duidelijk antwoord wisten te geven op de vragen. De getuige verklaarde hier later over dat in de media stond dat er 28 processen-verbaal waren opgemaakt met betrekking tot het rode sportbroekje. Hij wist niet meer precies wat daarover in de media naar buiten kwam. Hij wist nog wel dat hetgeen in de media werd vermeld niet overeen kwam met hetgeen hij had verwoord. Hij had daar namelijk over gesproken met andere collega's. Hetgeen door de procureur werd gesteld kwam ieder geval niet overeen met hetgeen de collega's hem hadden medegedeeld. Hij had het idee dat door de procureur-generaal alleen die processen-verbaal werden aangehaald, welke hetgeen en hadden gezegd, ontcrachten. Zijns inziens was het dus een gekleurd verhaal zoals dit door de procureur-generaal naar buiten werd gebracht.

In artikelen in de Twente Courant Tubantia d.d. 28 en 29 maart 2003 houdende berichtgeving over de omgang met de rode sportbroek tijdens de zitting bij het Gerechtshof stonden de volgende passages:

Daar is onderzoek naar gedaan, opent aanklager A.C.M. Welschen de counter. De teamleden die najaar 2001 bij de vermeende 'broekenparade' in de koffiekamer present zouden zijn geweest, zijn gehoord. Liefst 28 agenten ontkennen stuk voor stuk in een officieel proces-verbaal dat met dat kledingstuk, besmeurd met vuurwerksporen en dus cruciaal bewijs is gedold'.

en

'Aan de andere kant de aanklager en een teamleider van het onderzoek die hun kritiek en beschuldigingen pareren. Dan zijn er nog 28 verklaringen van collega's die keibard stellen dat niet met de De V.'s sportbroekje is gedold. Een van beide partijen moet dus liegen, de vraag is welke?'

Een afschrift van deze artikelen zijn als bijlage 36 bij het onderzoeksrapport gevoegd.

Van de teamleiding werd alleen door dagelijks leider [] een proces-verbaal opgemaakt. Hij stelde daarin dat hij het rode sportbroekje één maal had gezien en wel op de dag dat er een brainstormsessie werd gehouden bij café Halfweg te Lonneker. Naar zijn mening was het rode sportbroekje toen verpakt. Hij had niet gezien dat het broekje uit de verpakking was geweest en hij had ook niet gezien dat het rode sportbroekje toen door wie dan ook is aangetrokken of op het hoofd was getrokken. Hij had nooit gezien dat het bedoelde rode sportbroekje over het hoofd werd getrokken of werd aangetrokken.

Een afschrift van dit proces-verbaal is als bijlage 15 bij het onderzoeksrapport gevoegd.

Van deze vraagstelling werd door dagelijks leider [] en proces-verbaal coördinator [] een proces-verbaal van bevindingen opgemaakt d.d. 25 maart 2003. In dit proces-verbaal werd gesteld dat uit de ingeleverde processen-verbaal was gebleken dat de rode sportbroek niet door collega [] of iemand anders, op het hoofd was gezet of was aangetrokken. Tevens bleek uit de ingeleverde processen-verbaal dat er die ochtend eerst geen briefing op het bureau in Enschede was geweest.

Een afschrift van dit proces-verbaal is als bijlage 16 bij het onderzoeksrapport gevoegd.

Opmerking Rapporteurs: Van de 29 medewerkers die een proces-verbaal van bevindingen opmaakten zijn er 21 medewerkers welke niet aanwezig waren dan wel zich niets konden herinneren dan wel niets konden zeggen over de wijze waarop de sportbroek was getoond. Er waren 8 medewerkers die zich dit wel konden herinneren waarvan er 6 aangaven dat het broekje in doorzichtig plastic was verpakt en 2 medewerkers die aangaven dat het broekje niet was verpakt. Dit betekent dat 75% van de medewerkers die het zich konden herinneren zeggen dat het broekje verpakt was en 25% van de medewerkers zegt dat het niet verpakt was. Rechercheur [] had inmiddels op 24 maart 2003 een proces-verbaal van bevindingen opgemaakt waarin hij aangaf dat het broekje niet verpakt was toen hij het aan zijn collega's toonde. Dit betekent dat de 6 genoemde medewerkers het niet juist gezien of onjuist in hun proces-verbaal vermeld hadden. Kennelijk teneinde vorenstaande te versluieren beperkten de verbalisanten [] en [] zich in hun proces-verbaal van bevindingen tot de vermeende handelingen van het aantrekken of op het hoofd zetten van de rode sportbroek en gingen niet in op de kennelijke strekking van de kritiek van de rechercheurs [] en [] die aandacht vroegen voor het feit dat er in hun perceptie binnen het Tolteam niet op een professionele wijze met het in beslag genomen sportbroekje was omgegaan. De processen verbaal van bevindingen en met name de processen verbaal van de rechercheurs [] en [] hadden toch aanleiding moeten zijn hier nader onderzoek naar in te stellen. Dit had in

onze perceptie direct aan de advocaat generaal **Mr. A.C.M. Welschen** moeten worden gemeld. Door geen nader onderzoek in te stellen en de uitkomsten van deze processen-verbaal op deze wijze in een ambtsedig proces-verbaal interpreteren kan duiden op vooringenomenheid, niet integer handelen en opzettelijke misleiding van de Rechterlijke macht. Door advocaat generaal **mr. A.C.M. Welschen** werd dit proces-verbaal overgenomen en gebruikt binnen zijn onderzoek en binnen de verdere procedure tegen de verdachte **A.deV.** Niet duidelijk is of alle processen-verbaal als bijlage bij dit proces-verbaal van bevindingen waren gevoegd.

Wij, rapporteurs, zagen in De Twente Courant Tubantia d.d. 31 maart 2003, een opmerkelijk artikel waarin de rechercheur _____ werd geciteerd. De kop van het artikel luidde **'Ik heb vette en vieze broek niet opgezet'**. Vermeldenswaardig zijn de volgende passage's in het artikel:

De Tolteam-rechercheur die het rode sportbroekje van rampbrandstichter De V. zou hebben aangetrokken of op zijn hoofd gezet, ontkent dat. "Omdat het naar dieselolie rook en vettig was, is het niet logisch dat het broekje door mij zou zijn opgezet of aangetrokken stelt de brigadier die er 'carnaval' mee zou hebben gevierd. Hij zegt wel dat hij het broekje mee naar huis genomen heeft genomen, om te voorkomen dat ermee gerommeld zou worden'.

'Advocaat Generaal A.C.M. Welschen wilde hun kritiek donderdag voor het hof pareren. Hij schermde met 28 processen verbaal (pv's) van Tolteamleden. Geen van de pv's die deze krant heeft, ondersteunt de geschetste 'lolbroekkerij'. Te proeven valt wel dat het Tolteam niet doorhad hoe cruciaal het broekje als bewijs zou worden. Zo lag het een tijd in een kofferbak, is het meerdere keren aangepakt en als 'trofee' omhoog gehouden'.

De brigadier die ermee zou hebben gedold, zegt dat hij de broek op 31 oktober 2001 kreeg. Het was in juni van De V. afgepakt toen hij zijn auto in brand probeerde te steken. De rechercheur haalde het uit de plastic zak, om details van een getuige te verifiëren. Hij stopte het daarna terug in de zak en toonde het aan collega's in de koffie kamer en de teamleiding. Hij pakte het vast met de handen en hield het omhoog meldt een collega'.

De rechercheur deed het daarop in een andere plastic zak en nam het in zijn attachékofferij mee naar huis. 'Zodat er door niemand mee gerommeld kon worden', schrijft hij in zijn pv. Daags erna was er een brainstormsessie van het Tolteam. Daar haalde hij de broek naar eigen zeggen uit de plastic zak en liet hem zien. Volgens een enkele rechercheur is de broek niet uit de zak gehaald'.

Opmerking rapporteurs: Uit het artikel blijkt dat de verslaggever op de hoogte was van een mondelinge reactie van rechercheur _____ of dat hij of zij in het bezit was van zijn processen-verbaal hieromtrent. De verslaggever gaf in het artikel aan dat de krant in het bezit was van processen-verbaal. Er werd gezien de inhoud van het artikel geciteerd uit enkele processen-verbaal. Met name de passage dat de sportbroek in een 'kofferbak' had gelegen is opmerkelijk. Het lijkt er op dat belangrijke informatie welke niet op de zitting van Gerechtshof is gebracht open in de media kwam. De vraag is wie verantwoordelijk was voor het verstrekken van afschriften van deze processen-verbaal aan De Twentse Courant Tubantia. Belangrijker nog zijn de vragen of men dit heeft onderkend en welke actie hierop ondernomen is.

Een afschrift van dit artikel is als bijlage 37 bij het onderzoeksrapport gevoegd.

Op 12 mei 2003 deed het Gerechtshof te Arnhem uitspraak en werd de verdachte **A.deV.** vrijgesproken. Ten aanzien van de in beslaggenomen sportbroek werd in het vonnis de volgende passage opgenomen:

Een bijzondere plaats wordt daarbij ingenomen door de rode sportbroek die aan technisch onderzoek is onderworpen en waarop een grote hoeveelheid vuurwerkresten is aangetroffen die er sterk op wijzen dat de verdachte op korte afstand is geweest van ongecontroleerd verbrandend of ontploffend vuurwerk. Er is over de sportbroek veel

te doen geweest. Volgens eerder genoemde interne critici van het researchteam is er ongepaste gekheid mee uitgehaald, door anderen wordt dat met klem bestreden. Belangrijk voor deze zaak acht het hof dit niet: zelfs als er met de broek grappen zijn uitgehaald, zijn de sporen op de broek daardoor toch niet veroorzaakt. Het technisch onderzoek wijst uit dat dergelijke sporen niet kunnen ontstaan door op reguliere wijze afgestoken vuurwerk....

Opmerking rapporteurs: Uit deze passage kan blijken dat het Gerechtshof in de kwestie met de sportbroek alleen aandacht heeft voor het al of gekheid uithalen met het broekje. De vraag is hoe het Gerechtshof had geoordeeld over het professioneel omgaan met belangrijk bewijsmateriaal als alle informatie uit de vorenstaande processen-verbaal van bevindingen door de leiding van het Tolteam aan het Gerechtshof was gemeld.

Binnen het interne onderzoek werd de senior rechercheur van de afdeling AJZ Enschede als getuige gehoord. Hij verklaarde dat er van de verdachte A.deV. op 19 juni 2000 zoals vermeld in het proces-verbaal van 24 januari 2001 de volgende kledingstukken veilig gesteld: een paar schoenen, een paar sokken, een meerkleurig T-shirt en een korte rode sportbroek. Voor zover hij zich kon herinneren zat de verdachte A.deV. in een ophoudkamer. Alvorens hij naar de plaats delict ging had hij samen met de collega van de Technische Recherche de verdachte A.deV. als een brandstichter behandeld. Dit hield in dat zij de kleding, die de verdachte A.deV. op dat moment droeg veilig stelden. De kleding werd door , op de bij de technische recherche voorgeschreven wijze afzonderlijk verpakt. Hij wist nog dat het broekje ontzettend naar de dieselolie stonk. Het broekje van verdachte A.deV. werd verpakt in een doorzichtige plastic zak. De schoenen en het shirt werden verpakt in normale papieren zakken. Hij wist het niet meer precies maar dacht dat het een bruine papieren zak was. Het was een doorzichtige plastic zak, welke met een ferme knoop werd dichtgetrokken. Deze zakken werden gebruikt voor grotere inbeslaggenomen voorwerpen. Gevraagd op welke wijze deze kledingstukken aan het bureau zijn bewaard gaf hij aan dat niet meer precies te weten. Hij dacht dat alleen het broekje van verdachte A.deV. aan het bureau is achtergebleven. Zijn collega zou dat misschien beter kunnen vertellen, die had de verdachte A.deV. namelijk naar huis gebracht. De bedoeling van het sportbroekje was dat zij deze in een later stadium bij de verdachte A.deV. langs zouden brengen. Dit deden zij dan om te zien hoe het met de verdachte ging. Dit was dan een aanleiding om met de verdachte in gesprek te komen. Het broekje, wat nog steeds in de grote doorzichtige plastic zak was verpakt had al de tijd op een tafeltje gelegen dat achter zijn bureau stond. Daar lagen tevens andere veilig gestelde goederen. De inbeslaggenomen goederen werden in een aparte ruimte bewaard. Gevraagd naar de wijze waarop en met wie hij in contact was gekomen met personeel van het Tolteam gaf hij aan dat collega op een gegeven moment bij hem was gekomen. Collega wilde weten wat voor een vent A.deV. was en hoe het onderzoek was gelopen. Nadat collega een aantal vragen over A.deV. had gesteld, maakte hij hem erop attent, dat zij nog een mogelijkheid hadden om met A.deV. in contact te komen. Hij vertelde dat zij nog kleding van A.deV. onder hen hadden en dat deze nog teruggegeven diende te worden. Hij wees vervolgens naar de zak met het rode sportbroekje. Collega vroeg of het rode sportbroekje van de verdachte A.deV. was. Toen hij dat nogmaals beaamde werd heel serieus en verliet zijn kamer. Hij wist nog dat hij met zijn collega of daar een beetje lacherig over had gedaan. Hij zei nog tegen of stel je voor, zou die gekke A.deV. de brandstichter van Enschede zijn, althans woorden van gelijke strekking. Collega had gezegd, dat hij even weg ging, om met het team te overleggen. Later op de dag kwam hij terug en vroeg of hij het sportbroekje mee kon nemen, omdat het kennelijk van belang was. Hij gaf niet aan waarvoor. Hij was daar heel serieus in. Dit kon hij opmaken aan de hand van zijn serieuze manier van spreken. Volgens hem was er niets met het sportbroekje bij hem op de kamer gebeurd. Collega had de broek in de dichtgeknoopte plastic zak meegenomen. Hij was heel serieus. Geconfronteerd met de verklaringen van de collega's en dat de rode sportbroek bij hem op de kamer

uit de plastic zak was gehaald, gaf hij aan dat dit absoluut niet was gebeurd. Hij kon zich niet herinneren dat het gebeurd was. De plastic zak was trouwens niet eens geseald. De zak was dichtgeknoopt. Hij zou het zich zeker kunnen herinneren, als de zak bij hem op de teamkamer was opengemaakt. Collega _____ nam alleen de plastic zak met daarin het rode sportbroekje mee. Er zat niets omheen, dus geen doos, geen plastic zak, niets. Gevraagd aan wie hij de onder de verdachte **A.deV.** veilig gestelde kleding, zijnde een paar schoenen, een paar sokken, een meerkleurig shirt en een rood sportbroekje had overgedragen, gaf hij aan dat dit collega _____ was. Hem werd voorgehouden dat hij in het door hem opgemaakte proces-verbaal van bevindingen, de d.d. 24 januari 2001 stelde dat hij de onder de verdachte **A.deV.** veilig gestelde kleding, zijnde een paar schoenen, een paar sokken, een meerkleurig shirt en een rood sportbroekje aan personeel van het Tolteam had overgedragen. Nadat hem was gevraagd aan welk personeelslid deze kleding werd overgedragen gaf hij aan dat dit collega _____ was. Hem werd voorgehouden dat hij in zijn in het door hem op 18 maart 2003 opgemaakte proces-verbaal stelde dat collega _____ de plastic zak, met daarin het rode sportbroekje had meegenomen. Nadat hem was gevraagd wat collega _____ nu precies had meegenomen, alle onder de verdachte **A.deV.** veilig gestelde kleding of alleen het sportbroekje gaf hij aan dat volgens hem alleen het sportbroekje aan het Tolteam was overgedragen. Dit zou aan collega _____ gevraagd moeten worden want deze had de verdachte **A.deV.** naar huis gebracht en spullen teruggegeven. Alleen het sportbroekje was kennelijk van belang voor het Tolteam. Hem werd voorgehouden dat hij in het door hem opgemaakte proces-verbaal d.d. 18 maart 2003, melding maakte van het feit, dat de plastic zak, waarin het sportbroekje van de verdachte **A.deV.** verpakt zat, naast een aantal andere goederen, welke in beslaggenomen waren, dan wel waren veilig gesteld, naast de kast, op een tafel, hadden gelegen. In dat proces-verbaal maakte hij melding van het feit, dat één van deze goederen een plastic draagtas met daarop het logo van de C1000 betrof en dat zich in deze draagtas een jogging broek en klompschoenen, afkomstig van een verdachte in een ander onderzoek bevonden. Nadat hem was gevraagd wat de relevantie was van deze opmerking gaf hij aan dat hij met een collega in gesprek was. Tijdens dit gesprek kwamen de uitspraken van onder andere collega _____ ter sprake. Hij kende collega _____ en ook collega _____ als twee heel integere collega's. Hij had zelf ook onderzoeken met hen gedraaid en kende ze als goede, nuchtere rechercheurs. Hij had er toen over hoe collega _____ mogelijk bij de uitspraak kon komen dat de rode sportbroek in een plastic tas van de C1000 had gezeten en dat de collega de sportbroek op zijn hoofd had gezet, dan wel deze had aangetrokken. Het zou hem ten zeerste verbazen als collega _____ dit zou hebben gedaan, want hij kwam op hem zeer serieus en zeer realistisch over. Hij kon zich niet voorstellen, dat hij deed alsof hij de "Schat van Engeland" had gevonden en 5 minuten later op zijn teamkamer de paljas uit zou hangen. Collega _____ was enigszins opgewonden en hij bedoelde daarmee te zeggen, dat hij idee kreeg, dat collega _____ met het sportbroekje kennelijk iets heel belangrijks in handen had gekregen. Voor wat betreft de opmerking van collega _____ dat de rode sportbroek in een plastic zak van de C1000 zou hebben gezeten, kan hij voor zichzelf alleen maar de hypothese opbouwen, dat _____ wel eens bij hem op zijn werkkamer was geweest. Hij zou dan de rode sportbroek kunnen hebben zien liggen. Hij zou dan tevens kunnen hebben gezien, dat de rode sportbroek naast een plastic tas van de C1000 lag. Mogelijk heeft hij daar een conclusie uit getrokken. Hij wist absoluut zeker dat de rode sportbroek door collega _____ in een doorzichtige plastic dichtgeknoopte zak was meegenomen en zeer zeker niet in de tas van de C1000. De tas van de C1000 was een heel ander onderzoek en was gericht tegen een verdachte _____. Hem werd voorgehouden dat hij in het door hem op 24 januari 2001 opgemaakte proces-verbaal van bevindingen stelde dat hij op 31 oktober 2000 de kleding van _____ aan personeel van het Tolteam had overgedragen. Hij maakte van vorenstaande pas op 24 januari 2001 proces-verbaal op. Hem werd gevraagd hoe het kwam dat er zowat 3 maanden tussen zit tussen het overdragen en het opmaken van het proces-verbaal van bevindingen. Hij dat niet meer precies wist. Hij was daarover gebeld of over benaderd door

collega . . . of . . . dat hij het sportbroekje in beslag moest nemen. Hij had daarop aangegeven dat hij het sportbroekje niet in beslag had genomen en dat als zij het broekje in beslag wilden nemen, zij dat dan zelf maar moesten doen. Hij gaf wel aan dat hij een proces-verbaal van bevindingen wilde maken waarin hij de kleding aan het Tolteam zou overdragen. Dat was dus de reden dat hij pas op 24 januari 2001 proces-verbaal had opgemaakt. Hij nam haast aan dat het verzoek van het Tolteam kort voor de datum van 24 januari 2001 was geweest. Hem werd gevraagd wat de reden was dat hij op 18 maart 2003 nogmaals een proces-verbaal van bevindingen opmaakte met betrekking tot het veilig stellen en het overdragen van de rode sportbroek. Hij gaf aan dat hij daarover telefonisch was benaderd door de leiding van het Tolteam. Hij nam haast aan, dat dit collega . . . was geweest die hem daarover benaderde omdat hij de operationeel leider was. Hij had hem gevraagd zijn bevindingen met betrekking tot de overdracht van het sportbroekje op papier te zetten. Collega . . . deelde hem mede, dat naar aanleiding van het gesprek dat ik met een collega had gehad ik een bepaalde hypothese had hoe collega . . . het rode sportbroekje en de C1000 tas had gecombineerd. Hij deelde aan collega . . . mede, dat het een hypothese was en dat hij dat nooit op papier vast kon leggen. Hij deelde collega . . . mede, dat het meest maximale was, dat de rode sportbroek naast de C1000 zak achter zijn bureau had gestaan. Collega . . . deelde hem mede dat hij dat dan maar op papier moest zetten. Tevens vroeg collega . . . hem te vermelden, hoe collega . . . met het sportbroekje was omgegaan. Vandaar dat hij op 18 maart 2003 een proces-verbaal van bevindingen had opgemaakt.

Het rapport van verhoor van getuige . . . is als bijlage 18 bij het onderzoeksrapport gevoegd.

Opmerking rapporteurs: De getuige . . . noemde ten aanzien van de overdracht op 31 oktober 2002 in zijn proces-verbaal d.d. 18 maart 2003 en in zijn verklaring alleen de naam van de rechercheur . . . Uit het eerder genoemde proces-verbaal van de rechercheurs . . . en . . . blijkt dat de kleding aan 'hen' werd overdragen en dat 'zij' het in beslag namen.

Naar aanleiding van de verklaring van getuige . . . werd de technisch-rechercheur . . . binnen het interne onderzoek als getuige gehoord. Hij verklaarde dat er toentertijd er in Enschede en omgeving ontzettend veel brandstichtingen plaats vonden. Zeker na de ramp veroorzaakte dit veel onrust in Enschede en omgeving. Er werd een speciaal team opgericht voor deze brandstichtingen. Hij wist nog dat hij toen door de meldkamer werd opgepiept en werd gevraagd naar een bepaalde straat te gaan. Aldaar had een poging tot brandstichting plaats gevonden. Toen hij ter plaatse kwam trof hij een auto aan waarbij een aantal in de brand gestoken kranten lagen. Hij wist nog dat het daar naar dieselolie stonk. Van collega . . . vernam hij dat er iemand terzake deze brandstichting was aangehouden en dat deze was overgebracht naar het hoofdbureau van politie te Enschede. Hij had zich vervolgens begeven naar het hoofdbureau van politie. Ter plaatse had hij volgens hem niets in beslaggenomen. Aan het bureau had hij vervolgens de kleding van de verdachte op de voorgeschreven wijze veilig gesteld. Op de voorgeschreven wijze bedoel hij op de voorgeschreven forensisch-technische normen. Bij een brandstichting neem je de volgende maatregelen. Ten eerste plak je de handen van de verdachte af met folie. Dit conform een afspraak met het NFI in het kader van te nemen vervolgonderzoeken. Dat is in dit geval niet gebeurd, omdat de zaak op dat moment al wel duidelijk was. Van deze verdachte stelde hij vervolgens de kleding veilig. Hij wist nog dat het een wit t-shirt, een korte broek, sokken en sportschoenen waren. Deze kleding had hij afzonderlijk verpakt in daartoe bestemde nylon-zakken. Nylon-zakken zijn gasdicht. Dit in tegenstelling tot plastic zakken. Deze zakken zijn vervolgens middels een knoop gedicht. Dit is ook conform de geldende richtlijnen. Je moet de zakken afsluiten. Hij had als technisch rechercheur, een eigen

kast op de afdeling van de Technische Recherche, waar hij deze kleding kon bewaren. Daar had hij dan ook deze kleding in bewaard. Hij legde deze goederen vast en afgemuteerd, middels een formulier A-18, binnen deze BPS-mutatie omtrent de brandstichting. Hij had zijdelings nog een keer contact gehad met collega omtrent deze brandstichting. Deze gaf aan dat de zaak was afgedaan en dat de kleding kon worden teruggegeven. Hij had hier niet op gereageerd met als gevolg dat deze kleding bij hem in de kast van de technische recherche was blijven liggen. Deze kleding lag daar tezamen met andere veilig gestelde goederen. De kleding was echter nog steeds verpakt in de nylonzakken, zoals hij deze had veilig gesteld. In december 2000 was hij begonnen met zijn werkzaamheden bij . Ruim voor de datum van 1 december was hij begonnen met het opruimen en afwerken van lopende zaken. Bij het opruimen van zijn kast op de technische recherche kwam hij dan ook de veilig gestelde kleding van die bewuste brandstichting tegen. Hij had deze kleding bij elkaar gepakt en had deze in een doos gedaan en deze vervolgens bij collega gebracht. Hij dacht dat dit had plaats gevonden in de eerste week van november 2000. Hem voorgesteld dat uit onderzoek was gebleken dat collega deze kleding op 31 oktober 2000 had overgedragen aan leden van het Tolteam. Als dat was gebleken dan zal hij deze kleding voor 31 oktober 2000 collega hebben overgedragen. In zijn beleving had dit plaats gevonden in de eerste week van november 2000. Hij had deze kleding dus al die tijd dus vanaf 19 juni 2000 tot aan het moment van teruggave onder zich gehad. Dat wil zeggen dat deze kleding al die tijd in een kast bij de Technische Recherche heeft gelegen. De nylonzakken met kleding zijn in de tussen liggende tijd niet geopend. Bij teruggave van de kleding was deze nog steeds verpakt in de nylonzak waarin hij deze had veiliggesteld. Alleen personeel dat werkzaam was bij de Technische Recherche kon bij deze kleding komen.

Het rapport van verhoor van getuige is als bijlage 19 bij het onderzoeksrapport gevoegd.

Opmerking rapporteurs: De verklaringen van de getuigen en zijn tegenstrijdig op het punt van de plaats waar de plastic zak met daarin de sportbroek van de verdachte A.deV. in de periode van 19 juni 2000 tot 31 oktober 2000 was bewaard. De getuige verklaarde dat de plastic zak met daarin de sportbroek van de verdachte A.deV. naast een aantal andere goederen welke in beslaggenomen waren, dan wel waren veilig gesteld, naast een kast op een tafel hadden gelegen. Het broekje dat in de grote doorzichtige plastic zak was verpakt had al de tijd op een tafeltje gelegen dat achter zijn bureau stond. Daar lagen tevens andere veilig gestelde goederen. De inbeslaggenomen goederen werden in een aparte ruimte bewaard. De getuige verklaarde dat hij deze kleding vanaf 19 juni 2000 tot aan het moment van teruggave onder zich had. Dat wilde zeggen dat deze kleding al die tijd in een kast bij de Technische Recherche had gelegen.

Naar aanleiding van de verklaring van getuige werd de rechercheur van de afdeling AJZ Enschede binnen het interne onderzoek als getuige gehoord. Hij verklaarde voor zover hij zich kon herinneren en dat stond eigenlijk wel voor 100% vast hij de verdachte A.deV. naar huis bracht. Voor zover hij zich nog kon herinneren was verdachte A.deV. op het moment van naar huis brengen nog gekleed in een blauwe overall. Hij wist niet wanneer hij de overall terug had gekregen. Het zou kunnen zijn dat het gelijk was maar dat het ook mogelijk was dat hij bij een tweede keer deze overall had terug gekregen. Gevraagd welke kledingstukken collega direct na de aanhouding van verdachte A.deV. had veiliggesteld gaf hij aan dat hij dat niet wist. Hij wist alleen dat hij de verdachte A.deV. in verhoor had gehad. Toen verdachte A.deV. in vrijheid werd gesteld had hij hem naar huis gebracht. Enige tijd daarna had hij op verzoek van collega nog wel een zak met kleding bij de verdachte A.deV. gebracht. Hij wist niet meer welke kledingstukken dit waren. De kleding zat verpakt in een grote bruine

papieren zak. Hij kon niet aangeven hoe lang dit was nadat de verdachte **A.deV.** in vrijheid was gesteld. Gevraagd waarom niet meteen alle veilig gestelde kleding was terug gegeven gaf hij aan geen idee te hebben. Hij had daar verder geen bemoeienis mee. Hem werd voorgehouden dat uit de verklaring van collega [] afgelegd op dinsdag 22 juli 2003 kon blijken dat hij getuige was geweest van de overdracht van de rode sportbroek, afkomstig van de verdachte **A.deV.** aan de collega [] werkzaam binnen het Tolteam. Deze overdracht zou hebben plaatsgevonden op 31 oktober 2000 in het kantoor alwaar onder andere collega [] werkzaam was. Collega [] verklaarde dat hij of collega [] of beiden daarbij aanwezig waren geweest. Hij gaf aan dat hij daar niet bij aanwezig was geweest en het rode sportbroekje nooit had gezien.

Het rapport van verhoor van getuige [] is als bijlage 20 bij het onderzoeksrapport gevoegd.

Opmerking rapporteurs: Uit de stukken en de verhoren van de rechercheurs [] en [] werd niet duidelijk welke kleding van de verdachte **A.deV.** op 19 juni 2000 veilig was gesteld, welke kleding daarvan werd bewaard en welke kleding door de rechercheur [] op een later tijdstip aan de verdachte **A.deV.** terug werd gegeven. Hiermee rijst de vraag of de kleding welke naar het NFI werd gebracht wel de kleding van de verdachte **A.deV.** was. In geen enkele verklaring werd verbaliseerd dat er labels aan de inbeslaggenomen kleding waren bevestigd. Getuige [] verklaarde dat hij niet aanwezig was geweest bij de overdracht van de sportbroek aan rechercheur [] hetgeen strijdig is met de verklaring van de getuige []

Door de interne onderzoekers werden binnen het onderzoek een aantal medewerkers van het Tolteam als getuige gehoord, waarbij de inhoud van verschillende van de 29 processen-verbaal als leidraad diende voor de aard van de vraagstelling en voor de selectie van medewerkers welke binnen dit deel van het interne onderzoek als getuige werden gehoord.

De rechercheur [] verklaarde dat uit het door hem opgemaakte proces-verbaal, d.d. 19 maart 2003 bleek dat collega [] de rode sportbroek had getoond aan de op dat moment in de werkkamer van het Tolteam aanwezige collegae. Hij wist niet meer precies welke collegae dat waren. Het waren er in ieder geval niet veel. In ieder geval waren aanwezig collega [] en mogelijk de collegae [] en []. Naar zijn mening was er die middag niemand van de teamleiding aanwezig. Collega [] kwam op de teamkamer met naar hij dacht een doos waarin de kleding van **A.deV.** aanwezig was. Hij wist niet meer hoe de broek verpakt was. Hij wist niet precies wat de inhoud van de doos was. Hij dacht in ieder geval sokken en schoenen. De collegae reageerden verbaasd op de rode sportbroek. Over het algemeen reageerden de collegae enthousiast. Te meer omdat er in die tijd collegae bezig waren met het maken van een compositietekening van de mogelijke dader in een rode sportbroek. Men reageerde echt van: 'Het zal toch niet'. Hij wist niet helemaal zeker of die rode sportbroek daar op dat moment onverpakt uit die zak was geweest. Hij wist zeker dat andere collegae deze broek niet hadden vastgepakt althans datgene wat hij had waargenomen. Gevraagd of het vastpakken van eventueel bewijsmateriaal als professioneel te omschrijven is gaf hij aan dat dat er aan lag. Als er een wapen op straat lag pakte je het wapen ook op. Dan was het wel professioneel. Deze broek lag al enige tijd daar op het bureau. Je wist niet wie die broek in die tussenliggende tijd allemaal in handen hadden gehad. Dat kon iedereen zijn geweest. Hij dacht dat collega [] ook op deze manier dacht. In die context wilde hij de omgang met de rode sportbroek niet als onprofessioneel betitelen. Hij was samen met collega [] naar huis gereden en samen met hem de volgende dag naar de brainstormsessie gereden. Dat collega [] die broek mee naar huis nam zei al wel iets over hoe secuur deze met dit soort dingen

omging. Collega zei: 'Ik laat dat niet zo maar liggen, met al die werksters en al die mensen daar'. Hij wist niet zeker of alle kleding in de kofferruimte van hun dienstvoertuig had gelegen. In ieder geval het broekje want dat had in zijn attacheekoffer gedaan en de attacheekoffer achterin het dienstmotorvoertuig neergelegd. Hem werd gevraagd of deze kleding en deze attacheekoffer achter in het dienstmotorvoertuig waren blijven liggen. Hij gaf aan dat dat er aan lag. Als hij die dag zou hebben gereden dan zou de kleding in de auto zijn blijven liggen. Als collega ; had gereden dan wist hij niet wat deze met de kleding had gedaan. Collega had de rode sportbroek op een bijeenkomst nog een keer gezien. Collega toonde de rode sportbroek aan de aldaar aanwezige collega's door de rode sportbroek uit zijn attacheekoffer, uit de zak te halen en de rode sportbroek vervolgens met twee handen omhoog hield. Gevraagd wat de aanleiding was om de rode sportbroek aldaar op deze manier te tonen gaf hij aan dat zij het gevoel hadden dat zij iets bijzonders hadden in het onderzoek. De leiding wist op dat moment nog niets van de rode sportbroek want die waren de vorige dag niet aanwezig geweest. Uiteraard wist de leiding wel dat collega ; met de A.deV. bezig was. Volgens hem was het ook in die tijd dat de compositietekening gereed was. Al met al genoeg redenen om het broekje actueel te maken. Van de teamleiding waren volgens hem en aanwezig. Volgens hem was de rechter-commissaris **Mr. M. Melaard** ook aanwezig. Hij wist dat iedereen verbaasd was. De meeste aanwezigen wisten wel dat zij al met A.deV. bezig waren. Zij hadden het idee dat zij met het broekje een sterk punt scoorden tegen A.deV. De teamleiding had ook verbaasd gereageerd. Collega maakte hier nog een aantal gevatte opmerkingen over. Deze dag was een brainstormdag en een dag om na een half jaar hard werken eens een verzetje te hebben. Niet iedereen was die ochtend al aanwezig, maar in ieder geval waren de meeste die middag wel aanwezig. Gevraagd of de teamleiding dan wel iemand anders nog een opmerking maakte over de manier waarop het broekje was getoond gaf hij aan dat hij daar niemand over had gehoord. Hij wist niet of de broek in een doorzichtige plastic zak zat. Hij wist wel dat collega de broek had teruggedaan in zijn attacheekoffer. Toen zij gingen lunchen bracht collega zijn attacheekoffer naar de auto en legde de attacheekoffer vervolgens in de auto. Hem werd voorgehouden dat uit het door hem opgemaakte proces-verbaal, d.d. 19 maart 2003, bleek dat hij de rode sportbroek in de dagen daarna, nog één (1) maal had gezien. Dit was toen de broek, verpakt in de plastic zak, in de kofferruimte van hun dienstvoertuig lag. De rode sportbroek was daar tijdelijk neergelegd door collega . Hij gaf desgevraagd aan dat dit was geweest na de sessie. Hij kon niet zeggen dat collega de plastic zak daar had neergelegd. Hij nam dit echter wel aan. Dit moest dan gebeurd zijn na de brainstormsessie in Lonneker. Hij kon desgevraagd niet precies aangeven wanneer hij het rode sportbroekje, verpakt in de plastic zak, in de kofferruimte van het dienstmotorvoertuig had zien liggen. Volgens hem was dat geweest op de dag dat de kleding naar de technische recherche werd gebracht. Hem werd voorgehouden dat uit de verklaring van collega en uit een kopie van diens agenda bleek dat deze van donderdag 2 tot en met zondag 5 november vrij was geweest. Hem werd gevraagd of hij in deze periode het broekje achter in de kofferruimte van hun dienstvoertuig had zien liggen. Hij gaf aan dat indien u zei dat collega van 2 tot en met 5 november vrij was hij dat voor waar aannam. Indien collega vrij was en hij wel werkte dan had hij de beschikking over het dienstvoertuig. Hij sloot niet uit dat de kleding vanaf de brainstorm sessie tot aan het moment van overdracht aan de technische recherche in het dienstvoertuig was blijven liggen. Het was ook mogelijk dat collega de kleding mee naar huis had genomen. Hij sloot ook niet uit dat iemand anders gedurende de periode van 2 tot en met 5 november van hun dienstvoertuig gebruik had gemaakt. Hij dacht het echter niet. Dit was niet waarschijnlijk. Hij wist niet of er binnen het Tolteam afspraken waren gemaakt hoe om te gaan met veiliggestelde dan wel in beslag genomen goederen. Hem werd gevraagd of hij collega had aangesproken omtrent deze handeling dan wel de handeling om de rode sportbroek mee naar huis te nemen. Hij had het daar niet met over gehad. Over de eerste keer dat hij de broek mee naar huis nam zei

, dat hij de rode sportbroek niet op het bureau wilde laten liggen. Hij vond dat wel een goed argument gezien het voortraject. Hij bedoelde hiermee te zeggen dat de kleding al maanden aan het bureau in Enschede had gelegen en hij er op moment geen probleem in zag om zo te handelen. Hem werd voorgehouden dat door collega was verklaard dat ten behoeve van de Oslo- c.q. videoconfrontatie een aantal rode sportbroeken van FC Twente aanwezig waren in de werkkamer van het Tolteam. Meerdere collega's hadden deelgenomen dan wel waren getuige geweest dat er met deze rode sportbroeken was gegooid, door collega waren aangetrokken en mogelijk op het hoofd gezet. Hij gaf desgevraagd aan dat hij zelf bij de Oslo-confrontatie aanwezig was geweest. Hij wist niet waar deze sportbroeken vandaan kwamen. Hij was er niet bij aanwezig geweest dat de sportbroeken op de teamkamer waren. Hij wist niet of er toen gekkigheid mee uit was gehaald. Hij had er nadien ook niets over gehoord. Waar de hele toestand met het rode sportbroekje vandaan was gekomen wist hij niet. Hij kon nog wel het volgende aangeven. Nog voordat het sportbroekje naar het NFI was gestuurd, spraken zij, collega en hij over de mogelijkheid dat de rode sportbroek wel eens de doorbraak zou kunnen zijn binnen het onderzoek. Zij hadden het er toen over en een ander zou dat best gehoord kunnen hebben, dat als zou blijken, dat de rode sportbroek de doorbraak zou zijn, zij, via een kennis van hem, een drietal sportbroeken aan zouden schaffen en daarmee, dus gekleed in die rode sportbroek, naar het bureau zouden komen. Op die manier was er door hen over geouwehoerd.

Het rapport van verhoor van getuige is als bijlage 21 bij het onderzoeksrapport gevoegd.

Opmerking rapporteurs: Opvallende passage in het verhoor van was zijn reactie op de vraag of het vastpakken van eventueel bewijsmateriaal als professioneel te omschrijven is. Hij gaf aan dat dat er aan lag. Als er een wapen op straat lag pakte je het wapen ook op. Dan was het wel professioneel. Deze broek lag al enige tijd daar op het bureau. Je wist niet wie die broek in die tussenliggende tijd allemaal in handen hadden gehad. Dat kon iedereen zijn geweest. Hij dacht dat collega ook op deze manier dacht. In die context wilde hij de omgang met de rode sportbroek niet als onprofessioneel betitelen. Rechercheur gaf in zijn proces-verbaal aan dat hij de broek 'in de dagen erna' (na 1 november 2000) nog één maal had gezien. Dit was terwijl de broek verpakt in de plastic zak in de kofferruimte van hun dienstvoertuig lag. De broek was daar tijdelijk door rechercheur neergelegd. Hij gaf in zijn verhoor aan dat als hij werkte en rechercheur vrij was, hij dan de beschikking had over het dienstvoertuig. Hij sloot niet uit dat de kleding vanaf de brainstorm sessie tot aan het moment van overdracht aan de technische recherche in het dienstvoertuig was blijven liggen. Het was ook mogelijk dat rechercheur de kleding mee naar huis had genomen. Hij sloot ook niet uit dat iemand anders gedurende de periode van 2 tot en met 5 november van hun dienstvoertuig gebruik had gemaakt. Hij dacht het echter niet. Dit was niet waarschijnlijk. Rechercheur gaf in zijn proces-verbaal d.d. 24 maart 2003 aan dat hij op de data 2, 3 4 en 5 november 2000 niet werkzaam was geweest in het Tolteam. Hij gaf niet aan waar hij in deze periode de rode sportbroek had opgeborgen. Tijdens zijn verhoor bij de rechter commissaris op 29 oktober 2001 gaf rechercheur aan dat hij het broekje in zijn dienstkoffer had gedaan. De koffer had op zijn werkplek of bij hem thuis in de gang gestaan. Hij wilde het broekje bij zich houden om te voorkomen dat het zou wegraken of er anderszins iets mee zou gebeuren. Rechercheur maakte geen melding van het feit dat de rode sportbroek mogelijk in een plastic zak in de kofferruimte van hun dienstvoertuig had gelegen. Op dit punt zijn de verklaringen van de rechercheurs en tegenstrijdig waardoor er geen duidelijkheid is waar en onder welke omstandigheden de rode sportbroek in de periode van 1 tot 6 november 2000 was opgeborgen. In de periode dat de sportbroek aanwezig was in de kofferbak van een dienstvoertuig is het toezicht niet gegarandeerd waardoor aanraking door derden niet

dat er gekke dingen met het broekje waren uitgehaald. Dat was dus absoluut niet waar, althans niet op het moment, dat hij daarbij aanwezig was.

Het rapport van verhoor van getuige _____ is als bijlage 23 bij het onderzoeksrapport gevoegd.

De rechercheur _____ verklaarde dat tijdens de brainstormsessie werd verteld dat het rode sportbroekje een doorbraak zou kunnen zijn in het onderzoek naar de dader van de vuurwerkkramp. Verder verklaarde hij dat tijdens het tonen van dit sportbroekje bij deze sessie _____ en de rechter-commissaris aanwezig waren. Hij ging er vanuit, dat nagenoeg het hele tactische gedeelte van het Tolteam aanwezig was. Van het milieuteam was er verder niemand, want die waren volleyballen. De brainstormsessie zou voornamelijk over de tactische kant van het verhaal gaan. Verder waren _____ en van _____ ook aanwezig. Hij kon zich herinneren, dat de sportbroek was getoond, zonder dat deze sportbroek was verpakt. Hij had de sportbroek dan ook alleen onverpakt gezien. Hij vond het niet professioneel. Hij kon zich niet herinneren, dat er tijdens de brainstormsessie door wie dan ook een opmerking over werd gemaakt. Het was hem niet bekend dat het broekje zoals werd gesuggereerd daar rond was gegaan. Hij ging er eigenlijk min of meer vanuit, dat het broekje al tactisch was besproken en technisch was bekeken. Hij ging er vanuit, dat al het te verrichtten onderzoek naar het broekje al gebeurd was. Dit ook, omdat het broekje al een hele lange tijd aan het bureau had gelegen.

Het rapport van verhoor van getuige _____ is als bijlage 24 bij het onderzoeksrapport gevoegd.

Tacotech-functionaris _____ (coördinatiefunctie tussen de technische en de tactische recherche) verklaarde dat in zijn beleving tijdens de brainstormsessie rechercheur _____ een doorzichtige plastic tas uit zijn koffer haalde en vervolgens de sportbroek uit de plastic zak haalde en deze op borsthoogte voor zich hield. Hij zou als er gekkigheid met het broekje zou zijn uitgehaald, zeer zeker daar een opmerking over hebben gemaakt. Uit het door hem opgemaakte proces-verbaal de dato 25 maart 2003, bleek dat hij het rode sportbroekje nog een keer had gezien en wel op zijn werkkamer aan het bureau te Enschede. In zijn beleving zat het broekje toen ook al in een plastic zak verpakt. Normaliter zit kleding in papieren zakken verpakt. Vandaar ook, dat hij daar een opmerking over maakte. In het door hem opgemaakte proces-verbaal stelde hij dat hij toen een opmerking maakte tegen collega _____ in de trant van normaliter wordt kleding in papieren zakken verpakt. Hij niet meer wist wat _____ daarop antwoordde. Hij niet meer wist of collega _____ de plastic zak bij hem op de werkkamer had geopend. Hij zich suf had geprakkiseerd. In zijn beleving hij het broekje voor de eerste keer op de sessie bij café Halfweg had gezien. De tweede keer het broekje had gezien bij hem op de werkkamer. Hij wist dat de plastic zak, waar het broekje in zat, niet was afgesloten was. Achteraf gezien, had collega _____ die rode sportbroek gelijk bij hen moeten inleveren. Dan was meteen aangegeven dat de rode sportbroek er was, was deze niet op de koffiekamer of op de werkkamer getoond en was alle commotie om die sportbroek er niet geweest. Indien collega _____ dit zo stelde dat er niet met het broekje gerommeld kon worden hij dit een kwalijke opmerking vond. Dat zou impliceren, dat er dus wel eens met inbeslaggenomen goederen gerommeld zou kunnen worden. Als er goederen inbeslaggenomen werden dan gingen deze in een kast, waar hij zelf niet eens een sleutel van had. Dit is een werkruimte welke zich bevind bij de Technische Recherche.

Het rapport van verhoor van getuige _____ is als bijlage 25 bij het onderzoeksrapport gevoegd.

zich. Voor zover hij zich wist te herinneren was het sportbroekje toen niet uit de plastic zak geweest. Hem werd voorgehouden dat hij het vorenstaande niet in zijn proces verbaal van bevindingen vermeldde. Hij gaf aan dat hij dat niet had gedaan omdat hij hier maar een vaag beeld bij had. Hij durfde het niet ambtsedig te verklaren. Op 1 november 2000 zag hij het rode sportbroekje voor de tweede keer. Het werd toen tijdens de brainstormsessie getoond door collega . Hem werd gevraagd of tijdens de brainstormsessie het rode sportbroekje uit de verpakking was gehaald. Hij kon zich dat niet herinneren. Hij dacht dat het rode sportbroekje toen uit de verpakking was geweest. Hij zou niet meer weten waarom dit zou zijn gebeurd. Hij had gedurende beide momenten dat hij het sportbroekje zag niet gezien dat hier flauwekul mee werd uitgehaald. Achteraf dacht hij dat het niet juist was om het sportbroekje uit de plastic zak te halen. Hem werd gevraagd of hij iets kon verklaren over rode sportbroekjes die werden geleend van FC Twente. Hij wist dat er toen voor een Oslo confrontatie sportbroekjes waren geleend van FC Twente. Hij wist dat deze later waren teruggebracht. Hem werd gevraagd of hij deze rode sportbroekjes op enig moment had zien liggen op de team/werkkamer(s) van het Tolteam. Hij gaf aan dat nu wij het er zo over hebben en hij erover had nagedacht hij deze broekjes op enig moment op de teamkamer had zien staan. Volgens hem zaten deze broekjes in een plastic zak. Hem werd gevraagd of hij had gezien of gehoord dat er met deze broekjes flauwekul was uitgehaald. Hij gaf aan dat hiervan niets had gezien en wilde opmerken dat hij geen bemoeienis had gehad met deze Oslo confrontatie.

Het rapport van verhoor van getuige
gevoegd.

is als bijlage 28 bij het onderzoeksrapport

Rechercheur . verklaarde dat zij niet meer precies wist op welke wijze de rode sportbroek was verpakt tijdens het tonen op de brainstormsessie. Zij wist het niet meer precies, maar de broek bevond zich in een doorzichtige verpakking. Zij ging er dan ook vanuit dat de broek zich in een plastic zak bevond. Zij kon zich namelijk niet iets anders voorstellen dat doorzichtig was. Zij wist nog dat het broekje toen al wel belangrijk was en dat het te maken had met de verdachte A.deV. Zij wist dat het niet zo maar een terloopse opmerking was geweest en dat het broekje belangrijk was. Zij wist dat collega heel enthousiast in het onderzoek zat. Tijdens het tonen was de rode sportbroek verpakt in een doorzichtig iets. Zij had de broek niet buiten de zak gezien. Voorgehouden dat collega zelf verklaarde dat hij het rode sportbroekje uit de verpakking had gehaald gaf zij aan dat dit best zo kon zijn. Zij zou de laatste zijn om te zeggen dat het zo niet was gebeurd. Zij kon het zich echter niet meer voor de geest halen. Zij zat een meter of 4 tot 5 meter van collega af toen hij het broekje toonde. Haar werd voorgehouden dat uit haar proces-verbaal de dato 19 maart 2003 bleek dat tijdens het tonen zij met collega had gesproken, over het materiaal waarvan de taille van het broekje was gemaakt. Gevraagd wat de relevantie was om het materiaal van de tailleband te bespreken gaf zij aan dat . in haar verklaring over het elastiek van het sportbroekje had gesproken. Zij dacht dat . het had over een stoffen elastieken band. Het was in ieder geval afwijkend van een reguliere sportbroek. Dit broekje had een normale taille en kwam niet overeen met hetgeen { had beschreven. Gevraagd hoe zij het materiaal kon zien terwijl het rode sportbroekje in doorzichtig plastic was verpakt en zij deze niet had vastgepakt gaf zij aan dat zij het broekje niet als een soort prop onder in een plastic zak had gezien. Zij had het broekje volledig gezien waarbij zij waar kon nemen dat het materiaal van de taille anders was dan . had verklaard. Zij nam tevens waar dat het kontzakje in tegenstelling tot hetgeen had verklaard aan de rechterzijde zat. Haar werd de volgende passage voorgehouden uit de verklaring van collega . *Ik sluit niet uit dat het broekje rond is gegaan of dat deze ergens heeft gelegen en dat wij er naar toe zijn gelopen om het broekje te bekijken. Het broekje is door ons op armafstand bekeken. Misschien heb ik het broekje wel vastgehad. Ik weet het niet. Misschien heeft het broekje wel*

vastgehouden'. Gevraagd om haar reactie hierop gaf zij aan dat als collega dat zo verklaarde, het dan dat best zo kon zijn. Zij kon het zich in ieder geval niet voor de geest halen.

Het rapport van verhoor van getuige is als bijlage 29 bij het onderzoeksrapport gevoegd.

Rechercheur verklaarde dat hij via de mail een verzoek had ontvangen om proces-verbaal op te maken met betrekking tot zijn bevindingen aangaande het sportbroekje. Hij wist niet meer wie hem dit mailde. Volgens hem gebeurde dit in opdracht van de procureur-generaal. De strekking van de mail was zodanig, dat hij het als een verplichting voelde om een proces-verbaal met betrekking op te maken. In de media stond dat er 28 processen-verbaal waren opgemaakt met betrekking tot het rode sportbroekje. Hij wist niet meer precies wat daarover in de media naar buiten kwam. Hij wist nog wel dat hetgeen in de media werd vermeld niet overeen kwam met hetgeen hij had verwoord. Hij had daar namelijk over gesproken met andere collega's. Hetgeen door de procureur werd gesteld kwam ieder geval niet overeen met hetgeen de collega's hem hadden medegedeeld. Hij had het idee dat door de procureur-generaal alleen die processen-verbaal werden aangehaald, welke hetgeen en hadden gezegd, ontkrachten. Zijns inziens was het dus een gekleurd verhaal zoals dit door de procureur-generaal naar buiten werd gebracht. Hij wist niet meer waar hij het rode sportbroekje voor de eerste keer had gezien. Hij had het broekje wel op enig moment gezien maar kon niet aangeven waar en wanneer. Hem werd de volgende passage uit een proces-verbaal van collega de dato 19 maart 2003 voorgehouden: *'Tijdens het tonen van het broekje heb ik, verbalisant, samen met collega nog gesproken over het materiaal waarvan de taille van het broekje gemaakt was. Zover ik mij kan herinneren spraken wij ook over de plaats van het achterzakje. Wij vergeleken het broekje met de verklaring van ...'* Nu hem dit werd voorgehouden kwam hem dit wel bekend voor. Ik zou het rode sportbroekje dan ook wel hebben gezien tijdens de sessie in café Halfweg te Lonneker. Hij had geen idee op welke wijze het sportbroekje was verpakt was. Het zou wel iets doorzichtigs zijn geweest, want hij had het broekje gezien. Dus het moest wel iets doorzichtigs zijn geweest. Volgens hem was de verpakking niet los geweest. Hij wist niet of dit broekje van collega naar collega werd doorgegeven. Hem werd de volgende passage uit een proces-verbaal van collega de dato 19 maart 2003 voorgehouden: *'Wij vergeleken het broekje met de verklaring van ...'* Gevraagd naar hoe dit vergelijken in zijn werk ging verklaarde hij dat hij niet uit sloot dat het broekje rond was gegaan of dat het ergens heeft gelegen en dat zij er naar toe waren gelopen om het broekje te bekijken. Het broekje was door hen op armafstand bekeken. Hij had misschien het broekje wel vastgehad. Hij wist het niet. Misschien had het broekje wel vastgehouden. Hij wist alleen dat de tailleband van het broekje niet klopte en dat het zakje niet op de goede plaats zat. Hij wist dat er rode sportbroeken via zijn opgehaald bij FC Twente. Hij wist dat iemand ze heeft opgehaald maar wist niet wie. Volgens hem had hij de rode sportbroekjes nog een keer in een plastic zak op een teamkamer zien staan. Hij kon van bovenaf in de plastic tas kijken en kon zien dat er rode sportbroekjes in de tas zaten. Hetgeen rechercheur had verwoord had hij ook van hem zelf vernomen maar hij had het niet zelf waargenomen.

Het rapport van verhoor van getuige is als bijlage 30 bij het onderzoeksrapport gevoegd.

Opmerking rapporteurs: Opvallend in de verklaring van getuige was zijn visie over hetgeen de procureur generaal had gesteld niet overeenkwam met hetgeen hij had verwoord. Hij had het idee dat door de procureur-generaal alleen die processen-verbaal werden aangehaald, welke hetgeen en hadden gezegd, ontkrachten. Zijns inziens was het dus een gekleurd verhaal zoals dit door de procureur-generaal naar buiten werd gebracht.

Rond het omgaan met de sportbroek verklaarde hij dat hij niet uit sloot dat het broekje rond was gegaan of dat het ergens had gelegen en dat zij er naar toe waren gelopen om het broekje te bekijken. Het broekje was door hen op armafstand bekeken. Hij had misschien het broekje wel vastgehad. Hij wist het niet. Misschien had het broekje wel vastgehouden. Hij wist alleen dat de tailleband van het broekje niet klopte en dat het zakje niet op de goede plaats zat.

Rechercheur verklaarde dat die dag samen met collega naar de brainstormsessie bij café Halfweg te Lonneker was geweest. Hij was daar de gehele dag aanwezig geweest. In zijn beleving was het hele team daar aanwezig. Hij kon zich niet voorstellen dat er iemand niet was. Van de leidinggevendenden waren in ieder geval en aanwezig. Ook was er maar hij wist niet of deze de gehele dag aanwezig was. Hij wist dat er ook een officier van justitie of rechter-commissaris op deze brainstormsessie aanwezig was. Hij wist nog dat het iemand was die niet dagelijks bij het team aanwezig was. Mogelijk was het de rechter-commissaris. Hij wist niet of er nog andere mensen van het Openbaar Ministerie aanwezig waren. Hem voorgehouden dat er een aantal collega's waren geweest die verklaarden, dat zij het rode sportbroekje op die brainstormsessie hadden gezien. Hij sloeg er niet op aan. Hij dat op de één of andere manier niet had meegekregen of het niet had onthouden. Hem voorgehouden dat collega het broekje daar in café Halfweg te Lonneker had getoond en daarbij had gezegd dat het broekje de mogelijke doorbraak voor het Tolteam zou kunnen zijn. Hij zich dat absoluut niet voor de geest kon halen. Hij wilde aangeven dat het een kleine ruimte was waar het een ongestructureerde bende was. Er waren op dat moment ook hevige discussies gaande onder andere over het traject K. Het was hem ontgaan dat daar een rode sportbroek was getoond.

Het rapport van verhoor van getuige is als bijlage 31 bij het onderzoeksrapport gevoegd.

Opmerking rapporteurs: Getuige gaf aan dat er ook een officier van justitie of rechter-commissaris op deze brainstormsessie aanwezig was. Hij wist nog dat het iemand was die niet dagelijks bij het team aanwezig was. Mogelijk was het de rechter-commissaris.

Rechercheur verklaarde dat hij niet meer precies wist maar de rode sportbroek minimaal één keer had gezien. Dat was tijdens de brainstormsessie in een café in Lonneker. Hij sloot niet uit dat indien dat hem werd aangetoond hij het broekje vaker had gezien. Hij wist dit echter niet meer. Hem voorgehouden dat uit een door hem opgemaakt proces-verbaal d.d. 21 maart 2003, bleek dat hij de rode sportbroek had gezien tijdens de brainstormsessie in café Halfweg te Lonneker. Hij wist dat Melaard de rechter-commissaris ook tijdens deze sessie aanwezig was althans in zijn beleving. Hij had zich later nog wel eens afgevraagd, waarom een rechter-commissaris bij een dergelijk overleg aanwezig was. Er was na die tijd zoveel ruis met betrekking tot dit broekje geweest dat hij op een gegeven moment niet meer wist wat waar of wat niet waar is. Hij wist nog dat de opstelling van de tafels in een U-vorm was. Collega zat links van hem. Hij zat op de kopse kant. Het team was vaker bij café Halfweg in Lonneker geweest. Het kon zijn dat Melaard er tijdens een andere sessie bij was. Hij kon niet precies meer aangeven hoe het tonen in zijn werk was gegaan. Zoals hij al had vermeld in zijn proces-verbaal zat het broekje in een transparante plastic zak. Geconfronteerd met het gegeven dat collega zelf had aangeven dat hij de rode sportbroek tijdens het tonen uit de plastic zak had gehaald gaf hij aan dat hierin verschil zat maar dat het zijn herinnering was. Indien zo stelde dan zou het wel zo zijn. Hij had niet gezien dat de rode sportbroek uit de plastic zak was geweest.

Het rapport van verhoor van getuige .
gevoegd.

is als bijlage 32 bij het onderzoeksrapport

Opmerking rapporteurs: Getuige . verklaarde dat hij wist dat **Melaard** de rechter-commissaris ook tijdens deze sessie aanwezig was althans in zijn beleving. Hij had zich later nog wel eens afgevraagd, waarom een rechter-commissaris bij een dergelijk overleg aanwezig was. Later in zijn verklaring kwam hij hierop terug en verklaarde hij dat het kon zijn dat **Melaard** er tijdens een andere sessie bij was.

Rechercheur . verklaarde dat uit zijn proces-verbaal de d.d. 19 maart 2003, bleek dat hij de rode sportbroek in café Halfweg te Lonneker had gezien. Collega . had op dat moment de rode sportbroek bij zich in een aktetas of koffer. De rode sportbroek zat op dat moment verpakt in een doorzichtige zak. Hij wist dat de rode sportbroek in een plastic zak zat en dat deze doorzichtig was. Hij kon namelijk de rode broek zien. Hij kon echter geen beschrijving van deze plastic zak geven. Er stond hem niet bij dat de rode sportbroek tijdens het tonen rond was gegaan.

Het rapport van verhoor van getuige
gevoegd.

is als bijlage 33 bij het onderzoeksrapport

De secretaris proces-verbaal coördinator . verklaarde dat uit het door hem opgemaakte proces-verbaal d.d. 22 maart 2003, bleek dat hij zich kon herinneren dat collega . bij de brainstormsessie bij café Halfweg te Lonneker het betreffende rode broekje had getoond. Hij zich voor kon stellen dat het broekje verpakt was geweest. Hij echter niet aan kon geven hoe dat broekje verpakt was. Hij daar diep over had nagedacht maar daar geen ander antwoord op kon geven. Collega . een ervaren rechercheur was en hij zich dan ook niet voor kon stellen dat . met dit broekje dingen zou hebben uitgehaald zoals werd gesuggereerd. Hij wist dat het om het broekje van **A.deV.** ging en dat het mogelijk om een belangrijk bewijsstuk ging.

Het rapport van verhoor van getuige
gevoegd.

is als bijlage 34 bij het onderzoeksrapport

De centrale lezer, . verklaarde dat hij zowel op 31 oktober 2000 als 1 november 2000 niet aanwezig was geweest in verband met het volgen van een cursus. Rond die periode had hij gehoord dat er een rood sportbroekje was getraceerd dat van **A.deV.** was. Hij begreep toen dat er zich mogelijk vuurwerksporen op dit broekje bevonden. Hij hoorde ook dat dit broekje was getoond op de brainstormsessie op 1 november 2000. Hij hoorde ook op enig moment hij wist niet meer van wie, dat er met dit sportbroekje 'gedold' was. Het stond hem bij dat er verteld werd dat dagelijks leider . dit rode sportbroekje of had aangetrokken of op zijn hoofd had gezet. Hij niet uitsloot dat hij deze informatie van . had gekregen.

Het rapport van verhoor van getuige
gevoegd.

is als bijlage 35 bij het onderzoeksrapport

Als actiepunten voor dit dossier stonden genoemd:

- Nader en gedetailleerd horen van rechercheurs, . en . Zijn rechercheurs . verdachte ingevolge Strafrecht of betrokkene disciplinair (overleggen) in deze zaak gezien verschillen tussen de inhoud van zijn processen-verbaal en zijn verklaring bij de Rechter Commissaris. Is hij betrokkene voor

het onzorgvuldig omgaan met inbeslaggenomen goederen of het niet in acht nemen van richtlijnen hieromtrent?

- Opvragen en uitwerken van de interne richtlijn binnen politie Twente Tolteam over de handelwijze met in beslag genomen voorwerpen. Welke verklaring heeft rechercheur voor het feit dat hij de plastic zak met de sportbroek in zijn attachékoffer meenam naar huis zodat er door niemand mee 'gerommeld' kon worden. Had hij indicaties dat er met inbeslaggenomen goederen werd gerommeld?
- Het verhoren van dagelijks leider en pv coördinator over hun handelwijze ten aanzien van het uitzetten, verzamelen en interpreteren van de ingeleverde processen verbaal over de omgang met de rode sportbroek. Droeg hij kennis van het 'dollen' met de geleende sportbroekjes van FC Twente. De aangeleverde processen-verbaal op deze wijze in een ambtsedig proces-verbaal interpreteren kan duiden op vooringenomenheid, niet integer handelen en daarmee mogelijk opzettelijke misleiding van de Rechterlijke macht.
- Verhoren van de Advocaat Generaal mr. **A.C.M. Welschen** over de vraagstelling aan de teamleiding (). Heeft hij de beschikking gekregen over de 26 processen-verbaal of is volstaan met het interpretatie proces-verbaal van . Waarom zag hij geen redenen voor uitleg of nadere vraagstelling van zijn kant?
- Het schrijven van Officier van Justitie mr. **H. Stam** aan het NFI d.d. 9 november 2001 met nadere vraagstelling over onderzoek vuurwerkresten op kleding onder punt 15. Indien (een deel van) de kleding uit de '30 reeks' uit de verpakking is geweest en met het blote oog is bekeken op zichtbare sporen, hoe waarschijnlijk is het dan dat dit effect heeft op de kwaliteit van de sporen? Kennelijk is het besef dat de broek uit de verpakking is geweest en dat men zich gezien de vraagstelling aan het NFI zich november 2001 zorgen maakt. Hoe zit dit? Officier van Justitie mr. **H. Stam** hierover verhoren.
- Is de verdachte **A.de V.** geconfronteerd met 'zijn rode sportbroek'. Is hem gevraagd of hij een deel van de op 19 juni 2000 inbeslaggenomen kleding heeft terug ontvangen.
- Wie van de teamleiding was aanwezig tijdens de brainstormsessie. Teamleider maakte kennelijk geen proces-verbaal op. op vakantie? Officier van Justitie mr. **H. Stam** wegens ziekte afwezig. Wie was zijn vervanger?
- Verhoren van de Rechter commissaris mr. **M. Melaard** of hij aanwezig is geweest bij de brainstormsessie. Indien positief wat kan hij verklaren over de omgang met de rode sportbroek. Confronteren met de verklaring van de anderen op dit punt. Hoe ging hij om met deze kennis tijdens het verhoor van en over de omgang met de rode sportbroek? Droeg Officier van Justitie mr. **H. Stam** tijdens het verhoor bij de RC kennis van het tonen bij de brainstormsessie?
- Verhoren van de rechercheurs en Wat hebben zij precies gezien en op welke momenten? Gezien de rectificatie van het persbericht zijn de onderzoekers van de Rijksrecherche hier niet helemaal goed uit gekomen.
- Verschillende getuigen/deskundigen w.o. NFI confronteren met de bevindingen van dit dossier en vragen wat dit voor de sporen op het broekje en het sportbroekje als bewijsmiddel betekent.
- Verhoren medewerkers communicatie naar oorzaak lekken van processen-verbaal naar de media.

Naar waarheid opgemaakt te Arnhem op 25 augustus 2004